SILVER GAZETTE

Newsletter from Silvermount International School, Perintalmanna
2016—2017

From The Principal's Desk

M.T.Joseph

This newsletter will tell you many things about our school.

Silvermount is not just another school.

We are a successful and forward looking school seeking all the time to improve and progress.

We are part of a tradition of excellence in education for over 8 years.

We inhabit a bustling, vibrant twenty first century environment which continually reminds us of the need to ensure that the education we provide is tailored to the needs of modern world.

The range of activities in the school is developing all the time and our staff and students are always striving to add to these by seeking new and exciting ways of bringing learning alive.

Numerous clubs, projects, sports teams, field trips, leadership programmes etc., occur throughout the year that gives the children opportunity to be fully involved.

Students are encouraged to work hard, be positive, wear a smile and be a contributor to the special spirit that exists on our beautiful campus.

I am privileged to daily observe this dynamic interaction between the students and the staff and consider myself honored to be part of this rich tradition of excellence.

I welcome you to read this news letter--more important, visit the school and meet the people who make it all happen.

M.T.Joseph

Principal.

Inside this Issue …….

1. From The Principal's Desk
2. Happiness
3. Editorial
4. Malayalam Poems
5. English Poems
6. Malayalam Stories

And More

Happiness , an easy thing to find
Cause it is all in your mind
Goodnews brings Happiness
So does a new born
Family ,friends and a smiling face
A tight hug and tender words
"All can bring happiness
Happiness ,an easy thing to find ,
cause it is all in your mind "
doing things for others
sharing some ones sorrow
All can bring Happiness
.A gentle touch , a lending
Or even a good advice can bring happiness
An act of kindness ,not
Expecting things in return can bring happiness
Your presence at the right time
,and those silent glances that say more than
words can express, too can bring happiness
wonderful time spent with……
can bring happiness
happiness an easy thing to find
cause it is all in your mind.

KG DEPARTMENT

Poetry

…..can be heard in gentle wind and raindrops
the soft swish of a butterfly's wings.

in the dewdrops caressing the leaves
or in the last sigh of the moon at night;

silent soar of wings spread wide
or the silent flight to lands untold.

or in empty spaces that hear your soul
or the great silence after words profound

it gathers notes in a baby's gurgle
and skates through laughter untainted

or skittering in a bee's busy buzz
or in the chirpy waltz of squirrels;

it saunters in the silver threads of your memories
and the flip of favorite pages;

it calls you in every sigh of the ocean
to listen to sounds that feel so dear

All have listened to it for numbers untold
But only few have heard the true notes.

Aysha Moidutty

English Facilitator

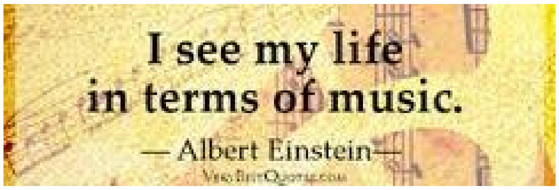

I Am a Star

I am up high
When you look at me
You let out a sigh
That you might see
You might stare
That is not rare
Come at night
Get a beautiful sight
Watch us glow
We will show
We will stay
Until day
We are bright
We have light
Sleep tight
Have a good night.

Aamish Farhan (Grade 6)

Book review of 'True Spy Stories'

The book I recently read is 'True Spy Stories' co – authored by Fergus and Paul Dowswell. It is an exciting read and has its own share of horror, excitement and thrilling moments. One of the chapters in the book about Dusko Popov is said to be the inspiration for the famous fictional agent James Bond. There are eleven chapters and all of them are packed with action. From amateur spies to professional ones, greedy ones to those who are committed to a cause, this book has it all.

Waazim Sameer (Grade 6)

My first experience

Aysha.M ,

Grade 6

I am Aysha.M , Grade 6 from Silvermount International School.With my facilitators Aysha madam,Mr Hamid and my parents' support,I won the first prize in elocution-english category 2, in Sahodya Sargotasav District level.

Somehow, I don't know how. I was selected for the state kalotsav held at Vishwadeepthi public school , Adimali. I reached there at night .Just then,my mothers' mobile phone rang .She attended the phone and talked for a while and gave the phone to me and said that "It's your teacher." My teacher said that 'Aysha sleep fast and wake up fresh tomorrow, all the best. 'I was worried thinking about the next day. I was very tired as I travelled for six hours and I slept very quickly.The next day, I was in a hurry getting dressed . I had my breakfast and went to the venue. I waited for one hour for reporting. I got my chest no.It was D235 and my roll no was 35.Oh, it took a long, long time for my chance to come .There were sixty four participants in all .The compere finally announced my chest no and said that, "judges please note, chest no. D235 on stage." I was nervous , but when I started , I felt like I was free. I ended my speech .I felt it was okay because I didn't forget any part .I felt that I told my speech in an average way. After that, for about an hour , I was playing with my friend Aysha.The weather was cold in Adimali. I saw a girl and I felt like I had seen her somewhere. Then I got it. It was a girl from a reality show. I was glad that I got to meet her. I was playing with my friend for a long time. I went to watch bharathanatiyam , kuchipudi and so on. .Then after a while, my mother called me and I went with her. When we went to the kalotsav office,they said the results were yet to come. It took a while and I was complaining and saying that 'Mom, why should we come here?for sure, I am not going to win any prize'. My mother replied, ' It's ok, you can check your grade'. Meanwhile, I started playing with my mother's mobile. Just then, the officer came and showed the results.

My mother shouted and said, ' Aysha come fast, you got third prize'. I jumped in excitement. I hadn't thought I will get at least an A grade in my dreams. It's all because of my facilitators' and my parents' wonderful support and encouragement behind me. Thank you mom, dad and Aysha maa'm for giving me such a

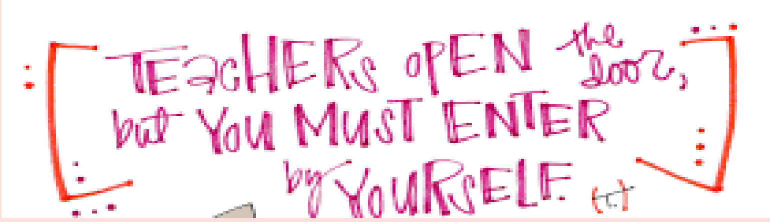

I lost my pain
Of separation
I lost my joy
Of being together
What remains is
A funny bunny feeling
Oh! How silly I have been

Jayasree
English facilitator

WHO ARE WE?

Who are we
To design these children
Who design themselves?

Who are we
To guide these drops of divinity
To guide themselves?

Who are we
To this craft of creation
Who can create a world around?

Oh Teachers! You are foolish enough
To prune them
To stunt their growth

You merely make them bonsais
In your rigid system
Just to adore your misconcepts

Foster their fires with love
To develop themselves
To a full grown flowers is our spirit

Jayasree
English facilitator

Editorial

To read men we need tools and to measure them we need to know the vessels.

Publishing the E- magazine is not an annual ritual, but a true endeavor to capture the surge of silent or violent emotions in the heart of the students. these words, the inner voices, would help us understand their dispositions, traits, feelings and the mosaics of their thinking patterns.

Children would best express when they involve in activities, in an oblivious state, unobstructed by the rules and restrictions, the children would reveal the changing colours of their hearts. but the worlds within some children are so deep that it is only the words that can unlock them. of course, it is yet another opportunity for the parent to wonder at the knowledge and language of their kids.

The contribution of facilitators is like icing on the cake. the cake would definitely taste better now.

Yesterday, when I asked, a girl told me her story is just a part of her novel. how many of us know that our kids are thinking such big measures.

Hope you drive fast enough to catch the train before it leaves the station.

Thank you

Mr. Abdul Hameed Parappoor

Teachers' day celebration—2016

എൻ ഭാഷ

മലയാളം എന്ന ഭാഷയെ
നിൻ വാക്കുകൾക്കെന്തു ഭംഗി
മനോഹരം എന്ന് ചൊല്ലിയ ഭാഷയേ
മിഴിതോർന്നമനം കുളിരെൻ ഭാഷയെ ,
കേരള ഭാഷ നിൻ മധുരം-
തിങ്ങിയ പാട്ടിലുള്ള മധുരമലയാളമേ
നീയാണെൻ നന്മ ഭാഷ

ആൻ
Grade 2

Silence…….. Silence

Everywhere
The hospital wall ,
There tattooed- '*silence*'
The library hall,
There should be '*silence*'
The exam room,
Feel the devil of '*silence*'.
The home of the dead,
Breathe the suffocation of '*silence*'.
The operation theatre,
has the fear of '*silence*'
The corridors of the court,
Smell the judgement of '*silence*'
Silence…… silence …….
Everywhere.

In front of the starving children,
The helpless mother is *silent*.
Before the passionate thirsty sex of a greedy man,
The victim is *silent*.
Silence…… silence …….
Everywhere.

The blowing zephyr has *silence*.
The dancing tree has *silence*.
The flowing river has *silence*.
The flying bird has *silence*.
All the things in nature has
the beautiful mask of deep *silence*.
But we can visualize a perplexed *silence*
In the big world of deaf and dumb.
For them *SILENCE* is eternal.
For them *SILENCE* is Golden.
Oh God, we are blessed and lucky.
Silence…… silence …….
Everywhere.

Mrs. Sabira Amid

English facilitator

THE FIRST TIME I SAW YOU

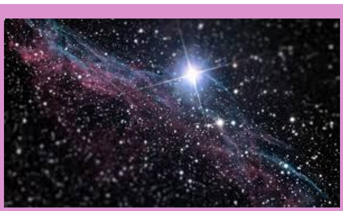

The first time I saw you ,you were just a star in the sky,
The second time I saw you you were a shining star in the sky,
The third time I saw you,

You were the only star in the sky…… (2 times)
What do you ,what do you ,what do you mean by that…….

It means, it means, it means…. You are the one who I wanted

you are my second life , you are my heart , it is because of you I am alive…………….
I am alive, I am alive……..(3 times)

I can't live with out you……..
any minute or any second…….

I CAN'T LIVE WITH OUT YOU…..

HAYA FATHIMA.K.K

Grade 7

ना कम ना ज़्यादा

खाने में नमक,
ना कम ना ज़्यादा I
जिंदगी में गम,
ना कम ना ज़्यादा I
दिन में रौशनी,
ना कम ना ज़्यादा I
दिल में खुशियां,
ना कम ना ज़्यादा I
हाथों में दौलत,
ना कम ना ज़्यादा I
भूमी पर पानी,
ना कम ना ज़्यादा I
समय की गती,
ना कम ना ज़्यादा I

जब यह सब चाहिए बराबर,
तो लड़की क्यों लड़के से....
कम ... या ज़्यादा ?

–श्री आश्रिता (कक्षा 9)

THE AMAZING VOYAGE

There once lived three best friends named Christopher, Robert and James. One day they decided to set a sail across the seven seas. That night a terrible tsunami and a storm broke out. One wave was so strong that blew the ship towards an abandoned island.

When they set foot on the island, they felt very mysterious because of the nature. They saw many talking trees with hands and legs! There they saw a tribal colony and they sought help from the tribes. Robert knew their language.

The tribes helped them to set a tent and also helped them to fix the crashed ship. After a week they rebuilt their ship with the help of the tribes. The three friends thanked the tribes for their help. Then they sailed back to England happily.

Vishnu Prasad Pallikuth (Grade 4)

Hello Folks!!! Would you like to share your inputs with us ? I f so here's your chance to do so. Simply mail us at smis gazette@silvermountschool.com

एकता

हिंदू या मुसलमान,
काला या सफ़ेद !
अमीर या गरीब,
नर हो या नारी,
हम है हिन्दुस्तानी |

गर्व है हिन्दुस्तानी होने में
फिर भी लड़ते आपस में क्यों ?
जब कि हिन्दुस्तान के हैं हम
यह गाँधी और नेहरु का हिंदुस्तान,
जिसकी मिट्टी में है एकता का खून |

फिर भी आपस लड़ते है क्यों ?
जब कि हिन्दुस्तान के हैं हम |
हाथ में हाथ मिलकर के चलेंगे हम,
अपने झंडे की रक्षा केलिए ;
अपने हिंदुस्तान के लिए
आओ हमारे दिलों को एक बनाएँ
जब कि हिंदुस्तान के हैं हम |

शान्ती राज

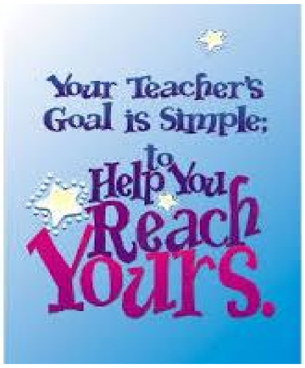

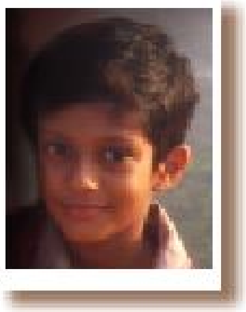

Story

Milind Sudheer
Grade 5

Wonderful Dream

One day me and my friend Miyaz went to a forest at 10.pm in a taxi. On the way the taxi broke down. so the driver was repairing it. We both ran for playing. we played catch and catch. While running Miyaz tripped on a stone. When he got up from there he saw a big bear in front of him. He got scared and climbed a tree. I ran back towards the taxi. By that time the driver had repaired the taxi. So we came to thr police station to seek help. When I entered the police station, there was no one but only my friend himself turned into a ghost. I was stunned and I heard my mom's sound. "Minnu................Minnu wake up..... its time to get ready"...oh...it was just a dream.

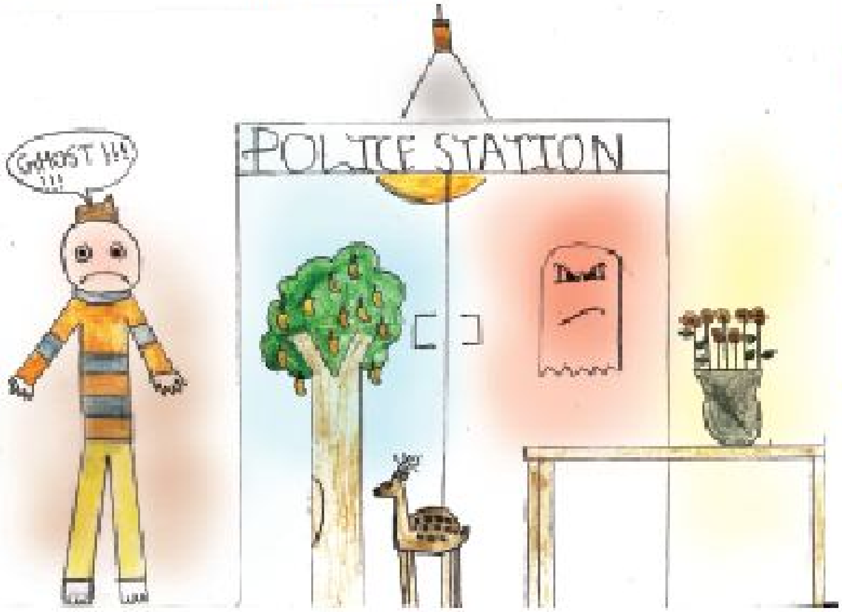

Photography by
Nandana Sudheer

ഗ്രാമ ദിവസങ്ങൾ

ഒരു ആറാം ക്ലാസുകാരിയുടെ ഓർമകൾ ഒരു മഴ പോലെ എന്റെയുള്ളിൽ പെയ്തിറങ്ങുന്നു. എന്തായിരുന്നു അത്?

"ഇങ്ങുകേറി പോര്. ആ പൊടിയിൽ കളിക്കല്ലേ" ,അമ്മ വിളിച്ചു കൂവും. "അത് സാരമില്ല ലക്ഷ്മി," അച്ഛൻ പറയും. ആ കാലത്തൊക്കെ, പാടത്തിൽ നിന്നും കേറിവരുമ്പോൾ ഞാനും വിനുവേട്ടനും മനുവേട്ടനും കൂടി മാങ്ങ കഴിക്കുമായിരുന്നു. മാങ്ങയല്ലെങ്കിൽ വേറെ പലതരം ഫലങ്ങൾ കഷ്ണങ്ങളാക്കി കഴിക്കും. "ഹോ! കണ്ണിമാങ്ങ എന്നുവെച്ചാൽ എനിക്ക് ജീവനാ" എന്ന് ഞാൻ പറയും.

ഒരു ദിവസം അയൽവാസിയായ രാമുവിന്റെ വീട്ടിലെ മാവിന്മേൽ ഞാനൊരു കുല കണ്ണിമാങ്ങ കണ്ടു. വീട്ടിൽ ചെന്ന് വിനുവേട്ടനോട് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ വിനുവേട്ടൻ അവിടെ കട്ടുറുമ്പും പാമ്പുമൊക്കെയുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു.

എന്നാലും ഞാൻ വാശിപിടിച്ചു അപ്പോൾ വിനുവേട്ടൻ മരത്തിൽ കയറി. ഒരുപാടു സമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വിനുവേട്ടൻ മരത്തിൽ നിന്ന് നിലത്തേക്ക് വീണു. കാലിനരികിൽ ഒരു പാമ്പുമുണ്ടായിരുന്നു. അത് വിനുവേട്ടൻ കൊത്തിയിട്ടുണ്ടാവണം. ഞാൻ അലറി ആൾക്കാരെ വിളിച്ചു. എന്നെയും വിനുവേട്ടനേയും അവർ ആശുപത്രിയിൽ എത്തിച്ചു.

ഞാൻ ഒരുപാടു കരഞ്ഞു. വിനുവേട്ടന്റെ ശ്വാസം നിലച്ചു.അഞ്ചു ദിവസത്തോളം ഒന്നും കഴിച്ചില്ല. പെട്ടെന്നൊരു മഴത്തുള്ളി എന്റെ മുഖത്തെ സ്പർശിച്ചു. ഞാൻ ഞെട്ടി. 'അമ്മ എന്നെ വിളിച്ചു. "മോളെ, പഠിക്കൂ എന്നിട്ടു വന്നു ഭക്ഷണം കഴിക്കൂ.."

ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ നില്കാതെ ഞാൻ ഉറങ്ങാൻ പോയി. അതെന്റെ അവസാനത്തെ നിദ്രയാകുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. പക്ഷെ അടുത്ത രാവിലെയാണ് അറിഞ്ഞത്, മനുവേട്ടനും നിര്യാതനായിയെന്ന്. ഞാൻ വീണ്ടും കരഞ്ഞു. മാനസികമായി ആകെ തളർന്നിരുന്നു ഞാൻ.

അതിനു ശേഷം ഞാനും അച്ഛനും അമ്മയും അച്ഛന്റെ ജോലി സംബന്ധമായി അമേരിക്കയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ ഞാൻ ഇന്നുവരെയും ഒരു യന്ത്രംപോലെ ജീവിക്കുന്നു.

-എഴുതിയത്

ഫാത്തിമ ഇഷ വെങ്കിട്ട

തരം: 5

"There is no substitute for hard work."

MY YESTERDAY *MY TURNING POINT*

The day when I started recognizing myself……….that day I started my journey in ***SILVERMOUNT INTERNATIONAL SCHOOL*** . For the first few days it was an intimidating atmosphere for me, but the ***TEACHERS*** in this beautiful school turned it into an encouraging and cheerful atmosphere. I joined this school in grade 3 in 2010 . It was in the middle of the academic year ,yet the teachers were very supportive. I could not attend my English exam ,which was my first exam. I started crying and my ***MENTOR HAMEED SIR*** told I will fall on to track. Each and every one of my achievements are due to the hardworking teachers of Silvermount. Silvermount has got such wonderful teachers , it can and has changed all the students' lives.

ANU RASHA PK
GRADE IX

MY CLASS TEACHER AYSHA ma'am was the class teacher from class 4 to 7. She was a motivating factor or force which attracted all the students in the class . In those years I had very big growth in myself, but no one could notice it because it was my starting. In class 7 I got first in science exhibition. Then I entered the secondary section where we feel that we are grown up now and my growth was compact . Then discus throw and I found each other. That year many things were added in my life. I was given a chance to do a speech ,by my dear teacher ***VAHID sir*** who was our ***IL TEACHER***. I was made to participate in under 19 for ***AMATEUR SPORTS MEET 2015-16*** by my dear sport teachers ***REENA ma'am*** and ***SUHAIL sir .***

I started a new year in ***GRADE 9***. This year is my year or **THE TURNING POINT** of my life. The beginning was very happy and joyful; there was not much to study in the beginning. But later I started to realize that the base of the studies starts in grade 9. Then I got to know that it was the time for ***AMATEUR SPORTS MEET 2016-17*** . My teachers REENA ma'am and SUHAIL sir told me to give more concentration on discuss throw. I won the silver in ***DISTRICT LEVEL UNDER 16*** and I was selected to the ***STATE LEVEL in MAHARAJAS STADIUM ERNAKULAM.*** There I got 9th position , where I built my confidence. In my ***SA 1*** I got 8.6, and the class topper was 9.2 and I believe that it was my achievement in sports which increased the confidence in me. Next came Annual ***SCHOOL SPORTS*** in which ***I got FIRST*** in my category. There was ***SAHODAYA SPORTS IN NILAMBUR*** where I participated in javelin throw as a new event along with shot put and discus throw, in which I got ***FIRST IN DISCUS THROW.***

I thank all my teachers and God Almighty for giving me such a wonderful school which gives all the students wonderful opportunities .This school has an excellent atmosphere to bring out accomplishments in the students.

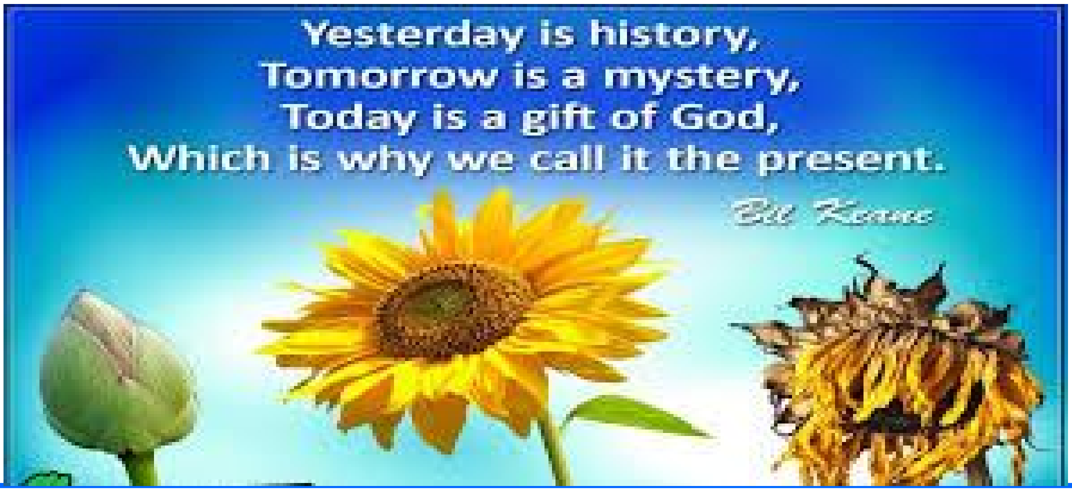

പരിധിക്കപ്പുറത്ത്

വളരെ പ്രതീക്ഷയോടെയാണ് ഞാൻ ആ ദ്രവിച്ചുപോയ വാതിലിൽ മുട്ടി നോക്കിയത്. വെള്ള സാരി ഉടുത്ത് സ്നേഹ നിധിയായ അമ്മ വാതിൽ തുറക്കുന്നതും കാത്ത്ഞാൻ നിന്നു , ഈ വഴി എനിക്ക് സുപരിചിതമെങ്കിലും കഴിഞ്ഞ ഒരു വ്യാഴവട്ടക്കാലമായി ഈ വീട്ടുമുറ്റത്ത് എന്റെ കാലടികൾ പതിഞ്ഞിട്ടില്ല . ആരാരും ഇല്ലാത്ത അമ്മയെ വിട്ടു പോകാൻ ഞാൻ യാതൊരു മടിയും കാണിച്ചില്ലാലോ . എന്താണ് അമ്മ വാതിൽ തുറക്കാത്തത് ? ഒന്നും കൂടി മുട്ടിനോക്കാം .ടക്ക് ,ടക്ക് - അപ്പോഴാണ് അടുത്ത വീട്ടിലെ ഭാർഗവി അമ്മ വടിയും കുത്തി പതുക്കെ പതുക്കെ വരുന്നത് കണ്ടത് . “ആരാ? മാധവിക്കുട്ടിയുടെ മകൻ ദിനേശനാണോ ? ഭാർഗവിയമ്മയുടെ വിറച്ചു വിറച്ചുള്ള ശബ്ദം എന്റെ കാതിൽ വീണു . അതെ ഞാൻ ദിനേശനാണ് . ചെയ്ത തെറ്റിന് പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യാനാണ് ഞാൻ വന്നത് . എനിക്ക് അമ്മയെ ഒന്ന് കാണണം . ഭാർഗവിയമ്മ എന്നെ കനിവോടെ നോക്കി . ഒന്നും അറിഞ്ഞില്ലേ നീ ?എങ്ങനെ അറിയാൻ , കാലം കുറെയായിലേ ഇവിടെ നിന്നും പോയിട്ട്. കിടക്കയിൽ നിന്നും എഴുന്നേൽക്കാൻ പറ്റാനാവാതെ കുറെനാൾ കിടന്നു അമ്മ . മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് നിന്നെ ഒന്ന് കാണാൻ കഴിയാത്തതായിരുന്നു ഏറ്റവും വലിയ ദുഃഖം . എപ്പോഴെങ്കിലും നീ വന്നാൽ ഈ കത്ത് നിനക്ക്തരണം എന്ന് പറഞ്ഞ് എന്നെ ഏല്പ്പിച്ചിരുന്നു . വിറച്ച കൈകളോട് കൂടി ഞാൻ കത്ത് തുറന്നു .

“ ഒരു മൊബൈലിന്റെ പേരിലാണ് നീ നാട് വിട്ടുപോയത് . നീ പോയ അന്ന് മുതൽ ഞാൻ അധ്വാനിച്ച് കിട്ടിയ പണം കൊണ്ട് വാങ്ങിയതാണ് ഈ ഫോൺ . ഇത് നിനക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടു എന്ന് വിചാരിക്കുന്നു”.....

അമ്മയുടെ സ്നേഹക്കറ വീണ ആ ഫോൺ നെഞ്ചോട് ചേർത്ത് പിടിച്ച് ഞാൻ പൊട്ടി കരഞ്ഞു . ധനികരായ സഹപാഠികളുടെ കൈയിൽ ഉള്ള ഫോണിനു വേണ്ടിയാണ് ഞാൻ അമ്മയോട് കയർത്തതും , നാട് വിട്ടു പോയതും . കുറെ അലഞ്ഞതിനുശേഷമാണ് കുറ്റബോധം തോന്നിയത് . ഇനി അമ്മയുടെ കൂടെ ജീവിക്കാനുള്ള എന്റെ തീരുമാനത്തെ ദൈവം തടസ്സപ്പെടുത്തി . ഈ ഫോൺ കൊണ്ട് അമ്മയെ ഒന്ന് വിളിക്കാൻ കഴിയില്ലല്ലോ ? അമ്മ പരിധിക്കപ്പുറത്താണ്

നന്ദിതമേനോൻ

ക്ലാസ്സ് ;7

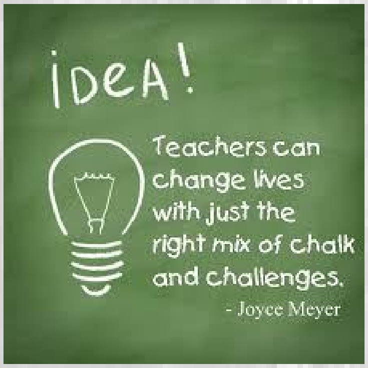

സ്മൃതികൾ

ഓർമ്മയുടെ പഴുതുകളിലേവിടെയോ
മായാത്തൊരു രൂപം വരച്ചിട്ട് നീ-
യാത്ര പറഞ്ഞകലുമ്പോൾ
ഞാനുരുകി അസ്തമിക്കുകയായിരുന്നു.
കാലത്തിന്റെ കളിയരങ്ങിൽ
കോലം കെട്ട് കുഴഞ്ഞിറങ്ങുമ്പോൾ
ആത്മാവിന്റെ ചില്ലു ജാലകത്തിൽ
നിനക്കായ് കാത്തുവച്ച
ഒരു പിടി സ്വപ്നങ്ങൾ
ചിതറി വീണുടയുകയാണ്
അന്യതയുടെ മൂടുപടമഴിഞ്ഞു വീണ
സായാഹ്നങ്ങളെ സ്നേഹിച്ച്
മാനത്തിന്റെ ഇടനാഴികയിൽ
അനാഥമായി പോയ പ്രതീക്ഷകൾ
വേർപാടിന്റെ കനൽച്ചൂടേറ്റ്
എരിഞ്ഞടങ്ങുകയാണ്.

Sreeja V.A.

നന്മ

നയം നല്ല നയം
നമ്മുടെ നയം
നാടിൻനയം
നാട്ടാരിൻ നയം
വീടിൻ നയം
വീട്ടാരിൻ നയം
വേണം നമുക്കൊരു നയം
നിറദീപ്തമാം
നന്മതൻ നയം

ഉഷാ ദേവി
സോഷ്യൽ സയൻസ്
അധ്യാപിക

പരാജയം വിജയത്തിന്റെ മുന്നോടി

എന്താണ് വിജയം? വിജയം ചിലർക്ക് ലാഭമാണ് മറ്റ് ചിലർക്ക് ഭാഗ്യവും.
എന്നാൽ വിജയം എന്നത് ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാനഘടകമാണ് . ജീവിതം വിജയത്തിലേക്കും പരാജയത്തിലേക്കും നമ്മെ നയിക്കും . അത് ജീവിതത്തിന്റെ സഹജസ്വഭാവമാണ് . ചിലർ പരാജയത്തെമറികടന്ന് വിജയത്തിലേക്ക്കുതിക്കും . മറ്റ് ചിലർ പരാജയത്തെ ഓർത്ത് പേടിച്ചോടും . പരാജയത്തെ മറികടന്ന് വിജയത്തിലേക്ക് കുതിക്കുന്നവർ അപൂർവ്വമാണ്. ഇവരുടെ ജീവിതമെടുത്തുനോക്കിയാൽ കാണാൻ കഴിയുന്ന ചിലഘടകങ്ങളാണ് അധ്വാനം ,ആത്മവിശ്വാസം എന്നിവ.ജീവിതത്തിൽ ഉയർച്ചയും താഴ്ചയും സാധാരണം . വിജയത്തിന്റെ ചവിട്ടു പടികളിൽ ഒന്നാണ് പരാജയം . ഒരു കഠിനാധ്വാനിയായ മനുഷ്യന്റെ ജീവിതം പ്രയാസകരമാണെങ്കിലും അയാളുടെ മനസ്സിലെ ലക്ഷ്യബോധം അയാളെ വിജയത്തിലേക്ക് നയിക്കും . പരാജയം വിജയത്തിന്റെ മുന്നോടിയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി പരാജയത്തെ നേരിടുന്നവർക്കാണ് വിജയം

ഫാത്തിമ
(grade 7)

SPORTS

The race is won;
The change is done;
A hard as a rock;
As worm as a rock;
If they lied, they won't have pride
As they even cried
The winners win.
And the cheaters lose;
As they take a snooze;
As they drink a cup of tea;
They sting as painful as a bee;
As you see, they do believe;
They won't leave, no relieve;
Under their sleeve;
They shall retrieve the prize;
They lost by doing hard work;
Which is the cost;
All should play, which is what they say;
To be made up of clay;
Molded just today……….. …..

Aamish Farhan
(Grade 6)

THE MISSING GIRL

Genre: Science Fiction

One fine day Ziya was playing in her magic garden, with lots of twinkling flowers. After sometime, she felt hungry. So she pressed one of the buttons on her necklace. She said, “A bunch of apples to eat,”She ordered them because sandwiches were always boring for her. Quickly the robot arrived with a bunch of apples, after she took them the robot disappeared. Then she thought of a nap, a flying scooter came up, she sat on it and pressed on button ‘GO’. She needn’t even had to say where to go. It could read her mind, and within a fraction of a second, she was dropped in her bedroom. After sometime, as she tried to make herself comfortable, she unknowingly pressed her ‘dream come true’ button. Then she dreamt of a golden door in her room and she was surprised and opened her eyes, ’OFCOURSE!!!’ it has come true. The golden door!! Anyway without thinking anything she opened the door and went inside.

It was a ‘FABULOUS!’ site. It was a city with tall buildings super cars and walking shopping malls. She enjoyed a lot by playing in different kinds of parks. While playing, she met a friend named Reem and they played for along long time. When they became tired, Reem invited Ziya to her house. After reaching Reem’s house her mother told her to bring her family the next day. SUDDENLY she thought about the way back to her home. She ran out of Reem’s house without even saying ‘bye’. She walked a lot to find the way back to her home. And all the machines and robots would only work once in a day. She was so upset and disappointed, and walked without knowing what to do and where to go.

At last she reached a dry desert. She found a rock and sat on it. When looking around, she saw a small speck of light. She followed that way though it was too far, but she was so curious to know what it was. She walked further and saw a surprising sight…wow! It was a teleporter. It could move her from one place to another. She entered the teleporter and impatiently typed ‘The golden door which leads to my house’. Within seconds she was in front of her house. She was so happy to meet her parents who were waiting for her. And she conveyed the invitation from Reem’s mother.

Team members: Alfa,Ridha,Niya,Noora and Samreen (Grade 5)

If only, Flowers could grow
where sunlight doesn’t dare foray,

If only, The sky would rain
where the arid meets the dry, vacant eyes;

If only, The path of the wind
reached all the blistering, wounded souls;

If only, Words were never uttered
that shatter souls into smithereens

If only, Man spoke truth
and none were hypocrites;

If only, Hearts would grow soft
where the swords are destined to fall;

If only, Pain could be eased
for bodies ravaged with maladies;

If only, Death would stall its stampede
for the untold last goodbyes;

If only, Crimes could be erased from hearts
before they could form shapes;

If only, Lives resurrect to full glory
in a world of death and decay;

If only, True Justice was served
to the anguished left behinds;

Then, Why an Earth?
For it would be Heaven.

Mrs Aysha Moidutty

English facilitator

THE WITCH AND THE CAVE

There once lived an evil witch called Gala. She lived in a cottage, deep in the woods. Her cottage was small and scary, with a green dusty lamp hanging outside. One day she went out to get things for her new spell. On the way back home, she met her old friend Shera. They were very happy to meet each other. They talked for a while. Then when they were about to leave, Shera gave Gala a silver seed, and asked her to plant it. She told Gala that it would make her rich, but didn't elaborate. So Gala decided to find out herself.

That night she planted it in her backyard. The next morning, she was amazed to see that instead of a plant, a cave had formed there. And lo and behold, there sat a statue of a cat outside. It looked really majestic. As she stepped inside, she felt something pushing her from behind. So she looked at the cat's statue, and suddenly it started talking. It said, '' You are too evil to go inside,'' and then it became a statue again. The witch made a plan to find what was inside. She dressed as a good looking woman, and went to a nearby village. She called a little girl from there, gave her a lollipop and enticed her for a walk in the woods. The girl, without knowing Gala's evil plans, agreed to go with her. When they reached the cave, Gala told the girl that there were great surprises inside. So the girl excitedly ran inside, but was confused when she found three doorways.

One had gold spilling out if it. The second had gems, and the third had trees and plants. The girl chose to go to through the third one. When she entered, she heard someone calling her. She ran around, and to her surprise, found a small fairy locked up in a cage. The fairy asked her how she had come there. The girl told the fairy all that had happened till then.

The fairy understood it was Gala's trick, and told the girl how to escape from there. She asked the girl to dig the ground, and the girl did so. She found a golden cage, and opened it. The fairy led the girl outside. When they reached outside they saw Gala waiting there. When Gala turned around, she didn't see what she expected. The fairy turned Gala into an ugly rat. Gala could never return to her real form, and it was good that she didn't. When they reached back in the village, the fairy asked the girl,

'' Why didn't you take the gold or silver? You could have been rich.''. So the girl replied,'' I could have, but my mother told me that things like gold and silver increase lust and greed. We feel that those things make us happy, but in reality they don't. They bring unhappiness in life, and spread hatred among us. But loving nature, our fellow human beings, plants and animals lead us to natural happiness which lasts forever.'' The fairy was so glad to hear these words from the little girl. Her mother was so happy to get her daughter back, and the girl introduced the fairy to everyone. She also shared her adventurous story with all her friends.

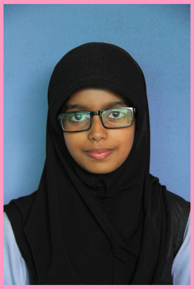

Rida Grade 6

വാതിലുകളും ജനാലകളും

കോരിച്ചൊരിയുന്ന മഴയിൽ ഒരു കുടയും പിടിച്ചു നടക്കുന്ന അവളെ അവർ നോക്കി നിന്നു. ഫോണിലാണ് ശ്രദ്ധ മുഴുവൻ. അതിൽ എന്തോ കണ്ടതിനു ശേഷം അവളുടെ മുഖത്തെ മന്ദഹാസം ഒരു മനോഹരമായ പുഞ്ചിരിയായി തീർന്നു. റോഡ് മുറിച്ചു കടക്കുമ്പോഴും അവളുടെ ശ്രദ്ധ ആ കൊച്ചു സാധനത്തിലേക്കു തന്നെ. "ബീപ്പ്", ഒരു ഹോണടി ശബ്ദം പിന്നെ സമയം നിശ്ചലമായി.

ബോധം വീഴുമ്പോൾ അമ്മു എന്ന അമൃതയ്ക്കു താനൊരു ആശുപത്രിയിലാണെന്നു മാത്രം മനസ്സിലായി. തന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു ഒരു ഡ്രിപ്പിലേക്കു ഒരു സൂചിയാൽ നീളുന്ന വള്ളി.

ഒരു സ്വപ്നത്തിൽ എന്ന പോലെ അവൾ എഴുന്നേൽക്കാൻ ശ്രമിച്ചു എന്നാൽ അതിനുള്ള ശക്തി അവൾക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. തളർച്ച അനുഭവപ്പെടുന്നു. ഒന്നോ രണ്ടോ പ്രാവശ്യം നഴ്സുമാർ വന്നു പോയി, പക്ഷെ അവരാരും അവൾ ചോദിച്ച ചോദ്യങ്ങൾക്കു ഉത്തരം നൽകാൻ തയ്യാറായില്ല. ഒടുവിൽ സഹികെട്ടു അവൾ മുറിയിലുള്ള ഏക ജനാലയിലേക്കു അവളുടെ മിഴികൾ തിരിച്ചു.. ഭാഗ്യവശാൽ അത് തുറന്നു കിടന്നിരുന്നു. തല അല്പം തിരിച്ചു അവൾ പുറത്തോട്ടു നോക്കികൊണ്ടിരുന്നു. ഇഷ്ടികയാൽ പടുത്തൊരു കെട്ടിടം അവളുടെ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചു പറ്റി.

അടച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന വാതിലുകളും ജനാലകളും അവളെ കാത്തിരുന്നു.

മണിക്കൂറുകൾ ദിവസങ്ങളായി, ദിവസങ്ങൾ ആഴ്ചകളും. അവളുടെ അവസ്ഥയെ കുറിച്ച് കേട്ടയുടനെ പാഞ്ഞു വന്നു ആങ്ങള. എന്നാലും അവൾ അപ്പോഴും ആലോചിച്ചത് ഒരിക്കലും തുറന്നു കണ്ടില്ലാത്ത ആ വാതിലുകളെയും ജനാലകളെയും കുറിച്ചാണ്. എന്നാൽ അവൾക്കറിയില്ലായിരുന്നു, ഓരോ തവണയും തന്റെ കണ്ണു തെറ്റുമ്പോൾ ആ ജനാലയുടെ അപ്പുറത്തെ ഭാഗത്തെ അനക്കം. ആകാംക്ഷയോടെ ഓരോ ദിവസവും അവളെ നിരീക്ഷിച്ചിരുന്ന നേത്രങ്ങളെ പറ്റി.

രണ്ടാമത്തെ ആഴ്ച അവളുടെ അമ്മ വന്നു. സന്ദർശിക്കാൻ. മറ്റുള്ളവരെ കാണിക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള സ്നേഹ പ്രകടനത്തിന്റെ ഭാഗമായി കുറച്ചു മുതല കണ്ണീർ പൊഴിച്ചു. കാണേണ്ടവരൊക്കെ പിരിഞ്ഞു പോയപ്പോൾ തനി സ്വരൂപത്തെ പുറത്തെടുത്തു, അവൾ അറിയുന്ന 'അമ്മ ' ഇതായിരുന്നു. ഒരിക്കലും സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കാത്ത മെഷീൻ ജീവിതം നയിച്ചിരുന്ന 'അമ്മ'.

തന്റെ കാര്യത്തിൽ അഭിമാനമുണ്ടെന്ന് ഒരിക്കലും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. സൂചനകൾ നൽകിയിട്ടുമില്ല. ആ വണ്ടി ഇടിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും വൈകാതെ തന്റെ ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കണമെന്ന ചിന്തയോടെ നടക്കുകയായിരുന്നു അമ്മു.

പക്ഷെ ഇപ്പോൾ എന്തോ, ആ ആശുപത്രി കിടക്കയിൽ കിടന്നു അപ്പുറത്തെ വീട്ടിലെ തുറക്കപെടാത്ത വാതിലുകളിലേക്കും ജനാലകളിലേക്കും നോക്കി കിടക്കുമ്പോൾ ഒരു ഊർജം. തുടരാനുള്ളൊരു മനസ്സ്. അവൾ ആ തോന്നലിനെ ചോദ്യം ചെയ്തില്ല. തനിക്കു അറിയാത്തതെന്തോ തന്റെ മനസ്സിനറിയാമെന്നൊരു തോന്നൽ. വരുംപോലെ വരട്ടെ.

ഒരാഴ്ച കൂടി കടന്നു പോയി. ഇപ്പോൾ അവൾക്കു എഴുന്നേറ്റിരിക്കാൻ പറ്റുന്നു. 'അമ്മ' എന്നും വന്നു പോകുന്നുണ്ട്, പക്ഷെ അതിൽ വലിയ ആശ്വാസമൊന്നും അവൾക്കു തോന്നുന്നില്ല. രണ്ടു ദിവസം കൂടി കഴിഞ്ഞാൽ ഡിസ്ചാർജ് ലഭിക്കും. പിന്നെ പണ്ടത്തെ പോലെ തന്നെ. കോളേജ് വിട്ടാൽ വീട്, വീട് വിട്ടാൽ കോളേജും. ഒരിക്കൽ കൂടി അവൾ അപ്പുറത്തേക്ക് നോക്കി. ഇന്നും മാറ്റമൊന്നുമില്ല. തിരിഞ്ഞു കിടക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അപ്പുറത്തൊരു അനക്കം കണ്ടപോലെ അവൾക്കു തോന്നി. അവൾ പിന്നെയും അങ്ങോട്ട് തന്നെ നോക്കി. അഞ്ചു മിനുറ്റ് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വീണ്ടും അപ്പുറത്തെ ജനാലയുടെ പിന്നിലുള്ള കർട്ടൻ അനങ്ങി.

അവൾ ആകാംക്ഷയോടെ കാത്തു നിന്നു. വീണ്ടും കർട്ടൻ അനങ്ങി, അതിനു ശേഷം വളരെ പതുക്കെ ആ ജനാല തുറക്കപ്പെട്ടു. ആകാംക്ഷ അടക്കാനാവാതെ അവൾ കട്ടിലിൽ നിന്നു ചാടി എഴുന്നേറ്റ് അവളുടെ മുറിയിലെ ജനാലയുടെ അരികിലേക്ക് ഓടിയെത്തി. ഒരു ശിരസ്സ് പുറത്തേക്കു വന്നു. ചെമ്പൻ മുടിയും നീളൻ കൺപീലികളും ചിരിക്കുന്ന ചുണ്ടുകളുമായി അവളെ നോക്കിയിരുന്നു ആ മുഖം. അറിയാതെ അവളുടെ മുഖത്തും ഒരു ചിരി തൂകി. "പേരെന്താ?" അവൻ ചോദിച്ചു. "അമ്മു, അല്ല,അമൃത." അവൾ തിരിച്ചു പറഞ്ഞു. "തന്റെയോ?" അവൾ ചോദിച്ചു. "അഭിനവ്. അഭി." അവൻ പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഉത്തരം നൽകി.

"വണ്ടി തട്ടിയതാണല്ലേ?" അടുത്ത ചോദ്യം അതായിരുന്നു. "അതെ. എങ്ങനെ അറിയാം?" അവൾക്കു ആശ്ചര്യമായി. "ഞാനാ ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ട് വിട്ടത്. എന്റെ കൂട്ടുകാരന്റെ വണ്ടിയാ കുട്ടിയെ ഇടിച്ചത്." അവൻ അറിയിച്ചു. "ഓ." അതിനു എന്ത് മറുപടി പറയുമെന്ന് അവൾ ആലോചിച്ചു. എന്തെങ്കിലും പറയുന്നതിന് മുൻപ് അഭി പറഞ്ഞു, "അവൻ കരുതിക്കൂട്ടി ചെയ്തൊന്നുമല്ല കേട്ടോ. അറിയാതെ പറ്റിയതാ. കുഴപ്പൊന്നുമില്ലല്ലോ?" അവന്റെ സ്വരത്തിൽ കരുണ ലയിച്ചിരുന്നു അത് അവൾക്കു ഒരുപാടു ഇഷ്ടമായി. "ഇല്ല, കുഴപ്പമൊന്നും ഇല്ല. മറ്റന്നാൾ ഡിസ്ചാർജാവും." അവൾ ആശ്വസിപ്പിച്ചു.

"അമ്മയെ വലിയ ഇഷ്ടമിലല്ലെ?" അവൻ ചോദിച്ചു. അവൾ അത്ഭുതപ്പെട്ടു.
"അതൊക്കെയെങ്ങനെയറിയാം? അവൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവൻ ഒന്ന് ചിരിച്ചു. "ഞാൻ ഒരുപാടു ദിവസമായില്ലേ കാണാൻ തുടങ്ങിയിട്ട്?" അവളുടെ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരമായ് അവന്റെതായ ഒരു ചോദ്യം ഉന്നയിച്ചു. "എന്നെ നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു?" അവൾക്കു എന്തുകൊണ്ടോ സന്തോഷം തോന്നി. "സമയം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ." അവൻ മറുപടി കൊടുത്തു. അവൾ പുഞ്ചിരിച്ചു.

അവൾക്കു പോകാൻ സമയമാവുന്നതു വരെ അവർ ആ രണ്ടു ദിവസവും സംസാരിച്ചു ചിലവഴിച്ചു. അവനോടു തന്റെ സ്വപ്നങ്ങളെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ,അവൾക്കു വല്ലാത്തൊരു കൊതി. ജീവിച്ചു കാണിച്ചു ആരെയൊക്കെയോ തോല്പിക്കാനുണ്ട് എന്ന് മനസ്സു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അഭിനവിനോടും ആ നാലുകെട്ട് മുറിയോടും യാത്ര പറഞ്ഞു ജീവിതത്തിലേക്ക് വീണ്ടും തിരിച്ചിറങ്ങിയപ്പോൾ അവൾക്ക് ഭയം ഒരുപാടു കുറവും, സ്വപ്നങ്ങൾ ഒരുപാടു കൂടുതലുമായി തീർന്നു.

ഇത്രയേയുള്ളൂ ജീവിതത്തിന്റെ കാര്യം.വലിയ മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിക്കാൻ ചെറിയ വ്യക്തികളും സാഹചര്യങ്ങളും മതി.

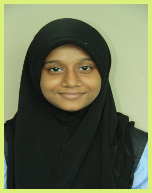

ശുഭം.

അഷീഖ
തരം: ഒമ്പത് .

हास्य-व्यंग्य

1. एक मेंढक ने सन्ता सिंह से पूछा -
क्या आपके पास दिभाग है ?
सन्ता सिंह ने कहा - हाँ |
मेंढक ने कहा - नहीं, आपके पास दिभाग नहीं है |
और पानी में छलांग लगा दी |
इस पर सन्ता घवरा गए | उन्होंने कहा - 'इसमें'
आत्महत्या करने वाली क्या बात है |

2. सन्ता अपने पिता के सामने सिगरत पी रहा था |
लोगों ने कहा - 'क्या आप अपने पिता के सामने
सिगरत पी राये हैं ?
सन्ता ने कहा - 'वह मेरा बाप है, कोई पेट्रोल पंप
थोड़ी है' |

3. सन्ता से इंटरव्यू में पूछा गया -
'सोचो, इस बंद कमरे में आग लगा जाए आप कैसे बचेंगे' |
सन्ता ने जवाब दिया - 'बहुत आसान, सोचना बंद कर दो'|

4. सन्ता से अध्यापक ने पूछा -
'तुम कहाँ पैदा हुए ?
सन्ता ने कहा - 'तिरुवनंतपुरम' अध्यापक ने स्पेलिंग बताने को कहा |
सन्ता कुछ देर सोचते रहे, और उन्होंने कहा - 'मैं शायद गोवा में पैदा हुआ'|

5. सन्ताजी मैसूर गए

गाइड ने कहा - 'ये टीपू सुलतान के राज गद्दी है,
इस पर न बैठें !'
जी ने कहा - 'इसमें क्या बड़ी बात है ? जब वे
आ जायेंगें तब मैं उठा जाऊँगा !'

6. माँ ने बेटे से देर से आने का कारण पूछा

बेटे ने कहा - 'फिल्म देखने गया था' "माँ का प्यार"
माँ ने कहा - अब ऊपर जाकर एक रियालिटी शो देख
लेने "बाप की मार"

7. सन्ता - यार! औरतें शराब से नफ़रत क्यों करती हैं ?

बंला - शराब पीने के बाद चुगे जैसा पति शेर बन जाता है |

8. बेटा - अपने बीमार बाप से - बाप ! तुम्हे मरने के बाद

जलाने ले जाए या दफजाने ?
पिता - बीटा, ये मुझसे अभी मत पूछो,
मुझे सरप्राइस देना |

9. किसी ने पूछा - घटना और दुर्घटना में क्या फर्क है ?

तो सरदार जी ने बताया - /ऊपर अओकी पत्नी किसी के
साथ माग जाए तो घटना है, और अगर वापस आ जाए,
तो दुर्घटना है |

10. नर्स : मुबारक हो, बंता जी ! आप पापा बन गए ! बंता : मेरी बीबी को

मत बोलना, उसे सरप्राइस दूँगा |

शान्ती

हिंदी विभाग

Is too much homework beneficial

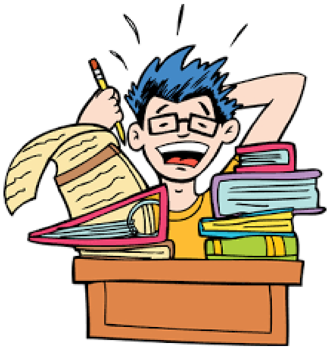

Homework is a concept that everyone knows about. When they hear it, some cringe while others stand tall. Homework is a life changer for all students. It can help them prosper, or it can hinder them from achieving academic success. Parents think it's beneficial for children to have homework but too much homework isn't good.

Diane Lowry says that she fled an ocean country, New Jersey school district 3 years ago when she realized her first graders homework load was nearly crushing him. Reading logs, repetitive math worksheets, and regular social studies reports turned their living room into an anguished battle ground. "Tears were shed, every night," says Lowry, 47, an environmental educator who tried to convince school district administrators that the work was not only numbing but harmful. Possible disadvantages of homework include students' lack of free time, increased mental fatigue, development of negative attitudes towards school, decreased self confidence, and worsened relationships with parents of grades and decreased interest in learning.

On the other hand, it helps the students improve their understanding of the subject. Students who have trouble in grabbing the concepts will learn better when they attempt the assignment. It will help them revise the concepts they read in school. It can also help the teachers keep track of the learning abilities of the students. It is a good way to prepare for exams and tests. They will practice the assignment and get prepared for the exams.

I think homework is beneficial as it can help the children develop a better understanding of the subject and its application. when they attempt assignment Homework gives parent a chance to see what their child is learning in school. It also helps teachers to determine how well the lessons and materials are being understood by their students.

Fidha and Nikhila (Grade 6)

GO ON

If the teacher is a plant
The students are the flowers,
The students are the fragrance.
If the teacher is a lamp,
The students are the light.
If the teacher is a spring,
The students are the streams.
If the teacher is the moon,
The students are the stars.
If the teacher is a book,
The students are the readers.
If the teacher is the world,
The students are the universe.
So as the teacher and the students,
GO ON….

. USHADEVI
Social Studies facilitator

Black and red changes your life

Two black hearts cannot join again
And again ,
But we were the two hearts
Clinging
A long lasting relationship
No one thought
It was going to end ….
But, now the red
Turned in to black,
The black hart
Haunted my happiness, joyfulness
And my life,
It made us turn into a bitter relationship , I am no more,
But some where in my mind
I could
See a dove flying….

By Haya fathima.k.k

BUBBLE GUM

A bubble gum is a common thing in shops which is so cheap. Have you ever wondered who or when this was made? There is a story behind it. We are now going to read more about bubble gum.

How and when was bubble gum made?

In 1928, Walter Diemer was working as an accountant for the fleer chewing gum company in Philadelphia, what he wound up doing in his free time was playing around with new gum recipes. But this latest batch was less sticky than regular chewing gum and it stretched more easily. His bubble gum was so successful that it sold over a million and a bubble gum worth half a dollar in the first year.

Mass production and facts

In US, 300 million bubble gums are chewed each day since it is so cheap and popular. The world's oldest piece of chewing gum is 9000 years old. The average person chews over 300 sticks of gum each year. In the beginning bubble gums were only made by hand. Most chewing gums are purchased between Halloween and Christmas. Many dentists now wildly recommend chewing bubble gums which is sugar free to their patients.

Bubble gums and society

Bubble gums have been a common thing for chewing. So many people across the globe chew these gums. In olden times only rich people ate it. Bubble gum is a successful invention which made Walter Diemer so popular and richer. Bubble gums are now available in different colors. It is also available in different brands and varieties.

Muhammed Nishan (Grade-6)

A true hero is an unifying force in a diverse society

A great man once said that the people who are crazy enough to think that they can change the world are the ones who do. In a way, this is what defines a hero. A hero is a person who wants to change the world by doing good and creating harmony in the society. These are the things that first come to our mind when we hear the word hero. But, there is more to a hero than what we think there is.

What we do we mean by a hero? A hero unites the society; creates peace and stands as a role model to the future generations. In movies, we see heroes rescuing people using his or her power but, there is a greater meaning to it. A true hero unites the people of a diverse society and uses it as a force against the evil. A true hero is the one who saves everyone from harm.

So, what qualities should a hero have? The main characteristics a hero should have is integrity. This means that it is not their life that they should save, but the other life. Not only that, a hero should be honest, loyal, and protective against all harm. A hero should be influential and inspirational.

We think that a hero is a person. But if you think about it, you may find out that it is actually a force which comes only through unity. It is only because of this force that the independence struggle war possible. This is why we must stand as a nation, so that we too are a part of this heroic force no matter how diverse the society is. Now, I conclude my words by saying that a hero is not just a person, but a force created by the unity of people.

Razeen Muhammed Saleem
(Grade 9)

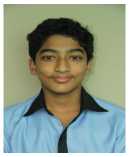

The Foot Ball

Aamish Farhan
(Grade 6)

Once there was a boy named Jim. He liked to play foot ball .One particular day he was all alone .He got a bit bored, so he started playing foot ball. As you know he was all alone as there were no goalies or players, He imagined the players in his mind, but whenever he passed the ball to any of his imaginary players, it was an out. He got so frustrated with foot ball that he stopped playing it for the whole day. What he didn't notice was that the foot ball was old .The foot ball had been passed down from his father to him who got it from his grandfather ,and as a very old ball it must have a spell on it. When Jim stopped playing football , the ball was angry so it went into its room and took it to the place it was born - THE DARK ALLY.

The next day Jim woke up drowsy and confused. Then he saw the ball staring directly at him; suddenly he noticed that there were more than one ball. Jim got scared and decided to run away from there, but all his ways were blocked by the balls. He noticed that the balls were afraid to get wet. Suddenly he heard, a voice below him saying, "Jump, Jim, jump." Then he realised that the balls had put him directly on top of a sewer door. He jumped on it and fell into the sewer water.

He looked around, scared. Suddenly he saw some oddly dressed people. They were his friends .He asked them where they had been all these days. They answered that they had woken up in the ally surrounded by the balls. Jim was so happy to know that his friends did not stop playing with him just to get away from him. Jim asked them how long it'd been since they were there . They replied that they were all brought there by the balls for three days .Jim (in a scared way) screamed that he couldn't spend here even one day. So they all made a plan to get out of the sewers and get out of the dark ally.

One of Jim's friends had a pet cat with him. And as we know, cats love scratching things. Jim sent the cat out of the sewers and on to the surface right in the middle of all the balls .The balls ran helter skelter in fear of the cat scratching them. At that very moment Jim and his friends snuck out of the dark ally. Jim's friend's cat came running towards him and the balls chased the cat right towards Jim and his friends. The balls chased them down as they ran to Jim's house. When they got near his house the ball was waiting for them in the back yard. When they got to the back yard they saw the ball just sitting there on the foot ball field.

They carefully tried to make their way to the front door but when they opened the door the ball was gone and when they turned around the ball was right there. Jim found a pin in the yard and he jumped at the ball and popped it with the pin. The other balls were scared for their lives on seeing their leader being popped. The balls took their leader and rolled away. (Three days after)Jim and his friends snapped out of their fear of the balls and started playing other games like basket ball. But the cursed foot ball was never found and wasn't heard from again.

Academic Leadership Capability and Competency.

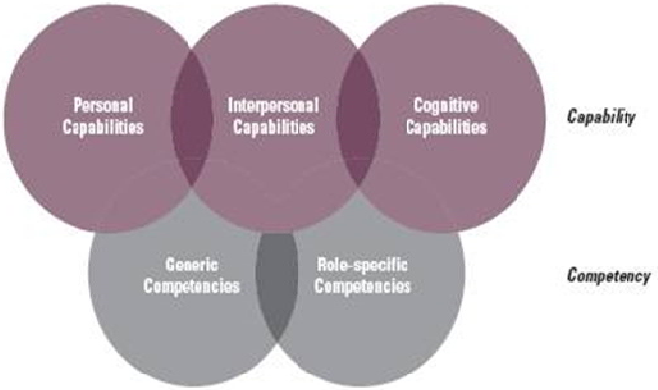

All five dimensions are necessary for an effective leadership performance. Personal and interpersonal capabilities focus around emotional intelligence and inability to manage one's emotional reactions will lead to uncertainty and discomfort.

Personal capabilities include 3 main points: 1. **Commitment** to teaching and learning excellence and wanting to achieve the best outcome by everyone in the team. 2. **Self regulation** deferring judgement and not jumping in too quickly to resolve a problem, understanding one's personal strengths and limitations, being willing to learn from mistakes, bouncing back from adversity, maintaining a good work-life balance, remaining calm under pressure.3. **Decisiveness** being willing to take hard decisions, confident to take calculated risks, tolerating ambiguity and having integrity.

Interpersonal capabilities Include attributes of empathising and working productively with Students, Parent and Facilitators from a wide range of backgrounds, listening to differing points of view before making a decision, developing and contributing positively to teams, being transparent and honest in dealings with others.

Cognitive capabilities are a leader's capacity to **Diagnose accurately** what is happening and taking action, recognising patterns in complex situations, identifying from a mass of information the core issue or opportunity in any situation. **Developing strategy** determining whether the problem is worth addressing in detail and then having the ability to match an appropriate course of action to this diagnosis. **Flexibility and responsiveness** making sense of and learning from experience, adjusting a plan of action in response to issues which arise during implementation of a course of action, knowing that there is never a fixed set of steps for solving workplace problems.

Generic and role-specific competencies Include learning and teaching knowledge: To develop an effective Learning atmosphere Special classes, having a high level of current knowledge of what engages students in productive learning. To design and conduct an evaluation of education learning program. To successfully implement a new ideas. To identify and disseminate good learning and management practices. Good self organisation skills (managing one's own professional learning and development with family).

The material I try to follow to create a change and development in my professional outlook. This frame work is a complied from many different articles on academic Coordinators role. I feel a Coordinator should acquire, try to sustain these capacities and automate these skill in them. This is the first material which connect and provide the guideline for refining the skills me.

Hausath CK—Academic Coordinator

മാതൃഭാഷയുടെ പ്രാധാന്യം

കേരളീയരുടെ മാതൃഭാഷ ഏതാണ്? ചോദ്യം കേട്ട് ചിരിക്കുകയാണോ? എങ്കിൽ ആ ചിരി മായാൻ സമയമായി. കേരളത്തിലെ പുതിയ തലമുറയെ ഏറ്റവും അധികം ആശയക്കുഴപ്പത്തിൽ ആക്കുന്ന ചോദ്യം ഇനി ഇതായിരിക്കും. അത്രയ്ക്ക് ഭേഷാണ് ഇപ്പോൾ മലയാളത്തിന്റെസ്ഥിതി. ഇന്ത്യയിൽ വലുതും ചെറുതുമായ എഴുനൂറോളംഭാഷകളാണ് ഉള്ളത്. മലയാളം ലോകത്തിനു നൽകിയിട്ടുള്ള സംഭാവനകൾ വിലമതിക്കാൻ കഴിയാത്തവയാണ്. സിനിമ, കല , സാഹിത്യം രാഷ്ട്രീയം, സാമൂഹിക മേഘലകളിൽ ഒന്നടങ്കം മലയാളത്തിന്റെ കൈയൊപ്പ് വ്യക്തമാണ്. എന്റെ മക്കൾ ഇംഗ്ലീഷ് ഒഴുക്കോടെ സംസാരിക്കും എന്ന് മാതാപിതാക്കൾ അഭിമാനം കൊള്ളുമ്പോൾ അതിൽ അവരെ തെറ്റു പറയാൻ കഴിയില്ല നമുക്ക്. കാരണം മാറ്റങ്ങളിൽ നിന്നു മാറ്റങ്ങളിലേക്ക് കുതിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഈ ലോകത്ത് പിടിച്ചു നിൽക്കാൻ നമുക്കു സായിപ്പിന്റെഭാഷ കൂടിയേ തീരൂ എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നാം ഉൾക്കൊണ്ടേ മതിയാകൂ. എന്നാൽ എന്റെ മക്കൾക്ക് മലയാളം അറിയുകയേയില്ല എന്ന് കൂടി കൂട്ടി ചേർത്ത് അത് ഒരു "ക്രെഡിറ്റ്" ആയി വീമ്പിളക്കി അതിൽ അഭിമാന പുളകിതരാകുന്ന മലയാളിയുടെ പാപ്പരത്തം അസ്സഹനീയമാണ് എന്ന് പറയാതെ വയ്യ.ലോക ചരിത്രത്തിൽ മലയാളം നൽകിയിട്ടുള്ള ഉന്നത സൃഷ്ടികൾ മറ്റേതൊരു ഭാഷയിലെക്കാലും മുകളിൽ ഉള്ളവയാണ്. യാഥാർത്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ആണെങ്കിലും അവ അർഹിക്കുന്ന പ്രാധാന്യത്തിൽ കാണുവാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട കേന്ദ്ര സർക്കാർ ശ്രമിക്കാത്തത് നിരാശ ജനകമാണ്. സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെയും , സാംസ്കാരിക കേരളത്തിന്റെ ഒന്നടങ്കം ആവശ്യമായി കണ്ടു എത്രയും വേഗം മലയാളത്തിനു , ആ ഭാഷ അർഹിക്കുന്ന പരിഗണയും പദവിയും നൽകുവാൻ കേന്ദ്രത്തിൽനിന്നു നടപടികൾ ഉണ്ടാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു, കാരണം മലയാളം , മലയാളികൾക്ക് പെറ്റമ്മയെ പോലെയാണ്.........

"കാപട്യങ്ങളുടെ മുഖമാണ് നമ്മുടെ ലോകത്തിന് !!
നന്മയുടെ കിരണങ്ങളെ കൂരിരുട്ട് മറച്ചു
തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.നാം ആ പ്രാകൃത ചിന്തകളിലേക്ക്
മടങ്ങുകയാണ്. ഇത് എന്റെ മാത്രം തോന്നലാകാം.
അല്ലെങ്കിൽ എന്നിലെ കാപട്യം എന്നെ അങ്ങനെ
തോന്നിപ്പിച്ചതുമാകാം. പഴകിയ ചിന്തകൾ എന്നു ചൊല്ലി
പരിഹസിക്കാം.വിരോധമില്ല. ഭ്രാന്തൻ ചിന്തകൾ എന്ന്
പുച്ഛിക്കുകയും ആകാം. വിരോധമില്ല. കാരണം
എന്തൊക്കെയോ നഷ്ടപ്പെടുന്നവന്റെ വേദനയാണ്
എനിക്ക്...."

ഹിഷാം ഹംസ
(Grade 5)

കുട്ടികൾ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ചോട്ടെ. അതോടൊപ്പം നമ്മുടെ ഭാഷയും അവർ പഠിക്കണം. മലയാളം 'കുറച്ചു' അറിയുന്ന മലയാളികൾ ആകരുത് അവർ. അങ്ങനെ ആയാൽ അത് നമ്മുടെ പരാജയമാണ്. മലയാളിയുടെ പരാജയമാണ്. മലയാളത്തിന്റെ പരാജയമാണ്.

യജമാനനോടുള്ള നന്ദി

കാടിനടുത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു കൃഷിക്കാരനും കുടുംബവും താമസിച്ചിരുന്നു .കൃഷിക്കാരന് നായയും ,കോഴിയും പശുക്കളും , ആടുകളും ഒക്കെ ഉണ്ടായിരുന്നു . അവയെല്ലാം നല്ല സ്നേഹത്തോടെയാണ് കഴിഞ്ഞിരുന്നത് .എല്ലാദിവസവും കൃഷിക്കാരന്റെ ഭാര്യ വളർത്തു മൃഗങ്ങളെ ഒന്നിച്ച് പുറത്തേക്ക് വിടും .അവരുടെ കാവലിനായി നായയും ഉണ്ടാകും . എല്ലാവരും തീറ്റത്തേടി അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞ് ഓരോ ഭാഗങ്ങളിൽ പോകും . ഒരു ദിവസം വിശന്നു വലഞ്ഞരു ചെന്നായ ഈ ഗ്രാമത്തിനടുത്തെത്തി . തടിയന്മാരായ ഈ കോഴികളെ കണ്ട് വായിൽ വെള്ളം നിറച്ചു നിന്നു . കോഴികളെ പിടിക്കാനൊരുങ്ങവേ നായ കുരച്ച് ചെന്നായയുടെ പിന്നാലെ ഓടി . ചെന്നായ പേടിച്ച് കാട്ടിനുള്ളിലേക്ക് ഓടി . ഇത് കണ്ട കോഴികൾക്ക് സന്തോഷമായി . ചെന്നായെ എങ്ങനെയെങ്കിലും നായയെ വശത്താക്കി കോഴികളെ പിടികൂടാനുള്ള ഗൂഢാലോചന തുടങ്ങി .നായയെ കണ്ടപ്പോൾ സ്നേഹം നടിച്ച് ചെന്നായ കാര്യം പറഞ്ഞു . “ നമ്മൾ ഒന്നിച്ചുനിന്നാൽ നമ്മളെ ആർക്കും ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല . നമുക്ക് ഓരോ കോഴിയെ വീതം തിന്നാം” . എല്ലാം കേട്ട നായയ്ക്ക് അപകടം മനസ്സിലായി . അവൻ എങ്ങനെ ചെന്നായയെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കാം എന്നുചിന്തിച്ചു . അതിനായി ഗ്രാമത്തിന്റെ ഒരു വശത്ത് ഒരു കുഴി ഉണ്ടാക്കി അതിൽ നിറയെ ഉണങ്ങിയ വൈക്കോലും വച്ചു . എന്നീട്ട്ചെന്നായയെ കണ്ട് പ്രത്യേകവഴിയിലൂടെ വന്നാൽ കോഴിയെ പിടികൂടാം എന്നും പറഞ്ഞു .വിഡ്ഢിയായ ചെന്നായ ഇത് കേട്ടതും അങ്ങോട്ടേക്ക് ഓടാൻ തുടങ്ങി . ആ സ്ഥലത്തെത്തിയ ചെന്നായ കുഴിയിൽ വീണ് കരയാൻ തുടങ്ങി . ഇത് കേട്ട് നാട്ടുകാർ ഓടി കൂടി . ചെന്നായയെ   തല്ലിക്കൊന്നു . ഇത് കണ്ട നായയ്ക്ക് സന്തോഷമായി . അവൻ അവന്റെ യജമാനനോടും കൂട്ടുക്കാരോടും സ്നേഹവും ആത്മാർഥതയുമുള്ളത് കൊണ്ടാണ് ആരും അറിയാതെ അവരുടെ ജീവൻ രക്ഷിച്ചത് . നായയാണ് രക്ഷിച്ചത് എന്നു എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലായി .അവർ പരസ്പരം സ്നേഹം പങ്കിട്ടു .

ഗുണപാഠം ---- എല്ലാവരും പരസ്പരം സഹായിക്കുകയും യജമാനനോട് ആത്മാർത്ഥത
പുലർത്തുകയും വേണം -

അഫീൻ
(GRADE 6)

മഴ വന്നണഞ്ഞെങ്കിൽ

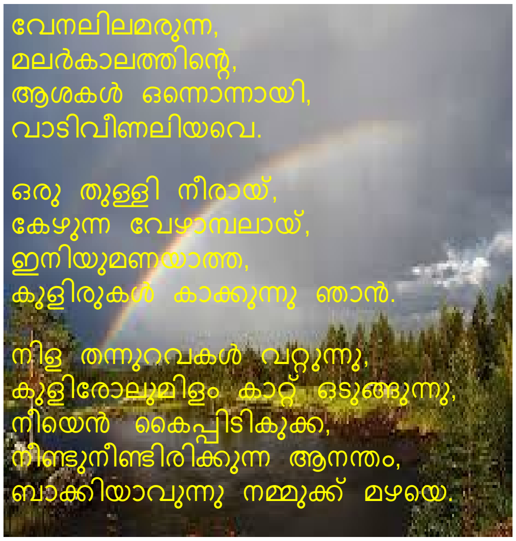

വേനലിലമരുന്ന,
മലർകാലത്തിന്റെ,
ആശകൾ ഒന്നൊന്നായി,
വാടിവീണലിയവെ.

ഒരു തുള്ളി നീരായ്,
കേഴുന്ന വേഴാമ്പലായ്,
ഇനിയുമണയാത്ത,
കുളിരുകൾ കാക്കുന്നു ഞാൻ.

നിള തന്നുറവകൾ വറ്റുന്നു,
കുളിരോലുമിളം കാറ്റ് ഒടുങ്ങുന്നു,
നീയെൻ കൈപ്പിടികുക്ക,
നീണ്ടുനീണ്ടിരിക്കുന്ന ആനന്തം,
ബാക്കിയാവുന്നു നമ്മുക്ക് മഴയെ.

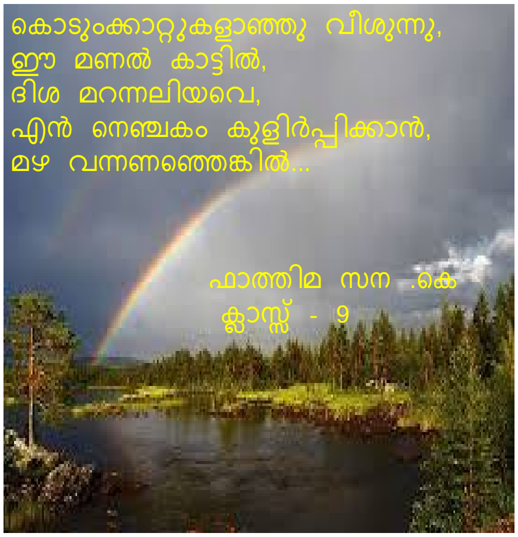

കൊടുംക്കാറ്റുകളാഞ്ഞു വീശുന്നു,
ഈ മണൽ കാട്ടിൽ,
ദിശ മറന്നലിയവെ,
എൻ നെഞ്ചകം കുളിർപ്പിക്കാൻ,
മഴ വന്നണഞ്ഞെങ്കിൽ...

ഫാത്തിമ സന .കെ
ക്ലാസ്സ് - 9

Diversity makes our life colorful. But unity makes out life even more colorful. Even though we have different languages clothes, and taste of food we are Indians. This is unity in diversity. The term 'unity in diversity' was first stated by Jawaharlal Nehru.

We Indians celebrate many festivals together. We sing our National Anthem with pride. Do you think this is diversity? If you think so then you are definitely wrong. We all celebrate Independence Day for remembering the great struggles that led to a free India. We celebrate Republic day on every 26th January. These are all examples of unity in diversity. We also consider every Indians as our brothers and sisters. We cheer together and share victory when we watch cricket or football matches. We are Indians and we are a one big family.

Religion, caste, or language doesn't matter. The fact is that we are Indians. We are stronger and thoughtful when we are together. India got independence from British. Think how this happened. Indians stood together, worked together and finally enjoyed freedom from British together. India is the second largest populated country in the whole world. It has different traditions, languages, cultures, costumes, food and religions. Thus, we can conclude India is one of the most diverse countries in this world.

Do you think unity in diversity is important?

Yes, unity in diversity is important. Unity brings love, compassion and kindness to make a beautiful garden out of nothing. Look around you. Can you see a beautiful environment? Can you see the little birds flying around? This is the result of unity. Unity in diversity is the best love that we get. No life will exist without unity.

"Religion doesn't matter, caste doesn't matter, we are Indians and we are together."

The author who said these beautiful words is honest. When we read these lines, our hearts melt, and tears flow. All thanks to unity. Unity makes us stronger and sympathetic. Unity conquers our heart with no power but for sure it makes us together. Remember that unity is the only power which makes our life happier and prettier.

Let more flower blossom with more strength. Diversity makes our life colorful. But unity makes it even more colorful.

Hafiya

Grade 6

There are many cultures in our country, India. All states have different cultures. All of them are enough, but all are not united.

Let's take the example of Lebanon. Christians and Muslims were having conflicts. All the people were scared. Many innocent woman and children were killed. New born and small babies were killed.

This made me so worried, but happily the conflicts have stopped. I heard that Lebanon is very lonely, because many people shifted to other countries as a result of the war. Now we are safe, because there is peace around the country. All Indians try to avoid the conflicts. I think India is a very good country. I am proud to be an Indian, but to be honest I say that India also had conflicts before India got independence. India was parted into-two-India and Pakistan. This happened, because Muhammed Ali Jinnah, the former president of Pakistan wanted a separate country for Muslims.

Now the world is in peace. People are united and UNO (United Nations Organizations) are looking after the peace matters of the world.

Olive trees are also known as the symbol of peace. Let the olive branches fly high in the air.

-Fathima Isha

Grade-5

The fight of the body parts

A man was sleeping peacefully.
His heart boasted naughtily.
I supply blood to all
Without me all will fall.
The wise brain sleeps
The other organs fight.

The kidney got angry
I clean the blood for supply
If I am not working,
You will get impure blood
The wise brain sleeps
The other organs fight

The stomach heard the dialogues
He said "I digest the food and supply the nutrients"
If I am not there where will you get the nutrients?
Just mind your words.
The wise brain sleeps
The other organs fight

The mouth heard the conversation
If I didn't give you food
Where else will you get it from?
Just mind your own words
The wise brain sleeps
The other organs fight

Loud noises woke the brain
He shouted at them "why are you making noise?"
The ear explained the reason
The brain said loudly "we are interdependent"
We depend on each other, we shouldn't fight
The wise brain sleeps
The other organs rest

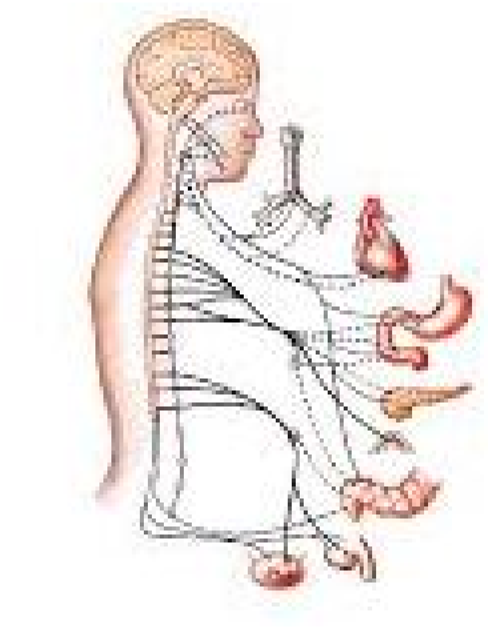

-Amam Naji and Nisham Anzil
(Grade 6)

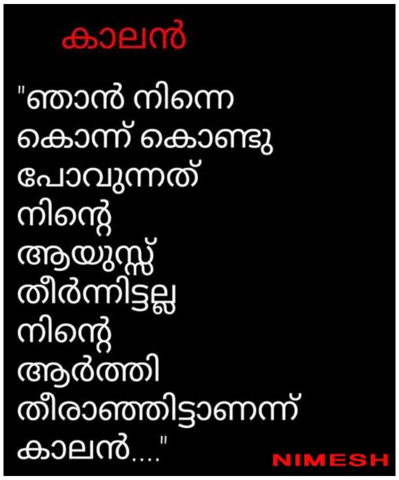

Aysha .M (Grade 6)

നിശ്ചലമായ വൃദ്ധജീവിതം

ഇന്ന് നല്ല ദിവസമാണ്.കാർത്ത്യാനിയമ്മയുടെ ഏറ്റവും നല്ല ദിവസം.പുലർച്ച അഞ്ചുമണിക്ക് കാർത്ത്യാനി യമ്മ എഴുന്നേറ്റു.ജനലിലൂടെ ഒന്ന് കണ്ണോടിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ ആരും എഴുന്നേറ്റിട്ടില്ല എന്നു തോന്നി .പാൽക്കാരൻ വരേണ്ട സമയമായി. മക്കളാരും എഴുന്നേറ്റിട്ടില്ല കാർത്ത്യാനിയമ്മ മനസ്സിൽ ഓർത്തു. കാർത്ത്യാനിയമ്മ എഴുന്നേറ്റ് പല്ല് തേച്ചുകുളിച്ച്അമ്പലത്തിൽ പോയി .അപ്പോഴും മക്കൾ എഴുന്നേറ്റിട്ടില്ലായിരുന്നു .

കാർത്ത്യാനിയമ്മയുടെ ജീവിതം അത്ര നല്ലതായിരുന്നില്ല . മക്കളുടെ ആട്ടുംതുപ്പും ഏൽക്കുന്ന ഒരു ജീവിതമായിരുന്നു കാർത്ത്യാനിയമ്മയുടേത് . നല്ല ദിവസമാണെന്ന് കാർത്ത്യാനിയമ്മയ്ക്ക് തോന്നിയത് സ്വന്തം പിറന്നാൾ ആയതുകൊണ്ടാണ് . അമ്പലത്തിൽ പോയി വന്നതിനു ശേഷം അവർ കാർത്ത്യാനിയമ്മയുടെ പിറന്നാൾ ആഘോഷിക്കുമെന്ന് വിചാരിച്ചിരുന്നു .

കാർത്ത്യാനിയമ്മ അമ്പലത്തിൽപോയി വന്നു . കൊച്ചു മക്കൾ അവിടെയും ഇവിടെയും കളിച്ചുനടക്കുകയാണ് . മരുമക്കൾ ഇതുവരെയായിട്ടും എഴുന്നേറ്റിട്ടില്ല. അടുക്കളയിലെ പണിയൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല , കാർത്ത്യാനിയമ്മ അടുക്കളയിൽ ജോലി ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി .

ആകെ വിഷമമാർന്ന മുഖഭാവത്തോടെയയിരുന്നു കാർത്ത്യാനിയമ്മ ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നത് . അവരുടെ വിഷമം വേറെയൊന്നുമല്ലായിരുന്നു . സ്വന്തം പിറന്നാൾ ആയിട്ടും ആരുമൊന്നും മിണ്ടിയതുപോലുമില്ല. ഇങ്ങനെ വിചാരിച്ചുക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണ് മരുമകൾ എഴുന്നേറ്റ് വന്നത് .തള്ളേ കഴിക്കാൻ വല്ലതും ആയോ ? കാർത്ത്യാനിയമ്മ പറഞ്ഞു ചായ ആയിട്ടുണ്ട് . അപ്പോഴാണ് കാർത്ത്യാനിയമ്മ പറഞ്ഞത് ,ഇന്ന്എന്റെ പിറന്നാളാണ് മോളേ .

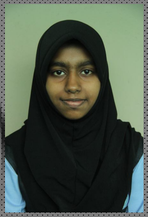

അതിന് ഞാനെന്തുചെയ്യാനാ . പോയി പണി നോക്ക് തള്ളേ,എന്റെ തുണിഅവിടെ കിടപ്പുണ്ട് .അത് കഴുകിയതിനുശേഷം ബാക്കി പണി പറയാം .മരുമകൾ പറഞ്ഞു . നീറുന്ന മനസ്സുമായി കാർത്ത്യാനി തളർന്നു വീണു .

അംന ജാസ്മിൻ
ക്ലാസ്സ് - 9

കുഷ്ഠരോഗം
–നിർമ്മാർജ്ജനവും ബോധാവൽക്കരണത്തിന്റെ പ്രാധാന്യവും

തിരക്കുകൊണ്ട് ഒരിടത്ത് അൽപനേരം ശരിയായി നില്ക്കാൻപോലും കഴിയാത്ത അവസ്ഥയിലാണ് നമ്മൾ . അത്തരമൊരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് നമ്മളിന്ന്ജീവിക്കുന്നത് . ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു സമയത്ത് ജീവിക്കുമ്പോൾ രോഗം പിടിപ്പെടുക എന്നത് അത്ര ആയാസകരമായ സംഗതിയില്ല . എവിടെ ത്തിരിഞ്ഞാലും പ്രമേഹവും കൊളസ്ട്രോളും പോലെയുള്ള എന്തെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള രോഗത്താലാണ് നമ്മൾ പിടിപ്പെടുന്നത് എങ്കിൽ അത്തരമൊരു രോഗമാണ് ഒരു കുഷ്ഠം .

മൈക്കോബാക്ടീരിയ ലെപ്രെ,മൈക്കോ ബാക്ടീരിയ പ്രോമാറ്റോസിസ് എന്നീ ഇനങ്ങളിൽപ്പെട്ടബാക്ടീരിയ വഴി ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു കഠിനരോഗമാണ് കുഷ്ഠം. രോഗാണുവിനെ കണ്ടുപ്പിടിച്ച നോർവേക്കാരൻ. ജി. എച്ച്. എ ഹാൻസൻ എന്ന വൈദ്യന്റെ പേരുപിന്തുർന്ന് “ ഹാൻസന്റെ രോഗം “ എന്ന പേരിലും ഇത് അറിയപ്പെടുന്നു .

ഈ രോഗത്തെപറ്റി ഇങ്ങനെ സൂക്ഷ്മമായി എഴുതാൻ മാത്രം എന്ത് പ്രാധാന്യമാണ് ഇതിനുള്ളത് എന്ന് നിങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്നുണ്ടാവും .എന്നാൽ കേട്ടോളൂ , അത്രയും അപകടകാരിയായ രോഗമാണ് കുഷ്ഠം . നമ്മൾ എപ്പോഴാണ് അതിന്റെപിടിയിലായത് എന്നൊരിക്കലും പറയാൻ കഴിയില്ല . ചിലർക്ക് ബാക്ടീരിയ ശരീരത്തിലേക്ക് കടന്നിട്ട് ഒരു ഇരുപത് വർഷത്തിനുശേഷം വരെ ലക്ഷണങ്ങൾ വികസിപ്പികാറില്ല . അത്രയും കാലം നമ്മൾ അറിയാതെ അതിനെ കൊണ്ടുനടക്കുകയാണ് . കുഷ്ഠത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽനിന്നും ചില പാഠങ്ങൾ നമുക്ക്പഠിക്കാനാവും .

മനുഷ്യരാശി നാലായിരം വർഷമെങ്കിലുമയി നേരിടുന്ന രോഗമാണ് കുഷ്ഠം എന്നാണ് ചരിത്ര സാക്ഷ്യം . ഇന്ത്യയിലേയും ചൈനയിലേയും .ഈജിപ്തിലേയും പുരാതനസംസ്കാരങ്ങൾക്ക് ഈ രോഗം പരിചിതമായിരുന്നു. അക്കാലങ്ങളിൽ കുഷ്ഠബാധയിൽ ഇരുപതുലക്ഷത്തിനും മുപ്പതുലക്ഷത്തിനുമിടയ്ക്ക് ആളുകൾക്ക് സ്ഥിരമായി അംഗഭാഗം വന്നിട്ടുണ്ടാകാം എന്ന് 1995 -ൽ ലോകാരോഗ്യസംഘടനകണക്കാക്കി . കഴിഞ്ഞ ഇരുപതവർഷത്തിനിടെ ലോകമൊട്ടാകെ പതിനഞ്ചുലക്ഷം മനുഷ്യർ ഈ രോഗത്തിൽ നിന്നും സുഖം പ്രാപിച്ചു . ചികിത്സക്ക് സൗകര്യമുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിൽ രോഗികളെ നിർബന്ധപൂർവ്വം ഒറ്റപ്പെടുത്തുകയോ മാറ്റി താമസിപ്പിക്കുകയോ ചെയേണ്ട ആവശ്യം കുഷ്ഠരോഗത്തിനില്ലെങ്കിലും ഇന്ത്യ ഉൾപ്പെടെ പലനാടുകളിലും കുഷ്ഠരോഗികളുടെ കോളനികൾ ഇപ്പോഴും നിലവിലുണ്ട് . ഏറെ സാംക്രമിക സ്വഭാവമുള്ള രോഗമായി കുഷ്ഠംഒരു കാലത്ത് കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു . എന്നാൽ ഇന്ന് അങ്ങനെ കരുതാതെ തന്നെ അതിന്റെഫലം എത്രത്തോളം ഭയാനകമാണെന്ന് ചിന്തിക്കാനും എളുപ്പമാണ് . കുഷ്ഠരോഗ നിർമ്മാർജ്ജനത്തിനായി അതിന്റെ രോഗലക്ഷങ്ങൾ പരിശോധിക്കുക എന്നത് നിർബന്ധമാണ് .മുഖ്യമായും ശ്വാസനാളത്തിന്റെ മേൽഭാഗത്തെ ഉപരിതലനാഡികളെയും ശ്ലേഷമ പടലത്തേയും ബാധിക്കുന്ന തണൽ രോഗമായ കുഷ്ഠരോഗത്തിന്റെ പ്രധാന ബാഹ്യലക്ഷണം ചർമ്മത്തിലെക്ഷതങ്ങളാണ് .ചികിത്സചെയ്യാതിരുന്നാൽ ഈ രോഗം ക്രമേണ വഷളായി ചർമ്മത്തിനും നാഡികൾക്കും അവയവങ്ങൾക്കും കണ്ണുൾപ്പെടെയുള്ള ഇന്ദ്രീയങ്ങൾക്കും സ്ഥായിയായ കേടു വരുത്താനിടയുണ്ട് .
കുഷ്ഠരോഗവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട രോഗത്തെ സംബന്ധിച്ചതുറവി ഇല്ലാതാക്കി ചികിത്സയ്ക്കു സാധ്യത കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു . 1930 കളിൽ ഡാപസോണും അതിൽനിന്നും രൂപപ്പെടുത്തുന്ന മറ്റു മരുന്നുകളും ലഭ്യമായതോടെ കുഷ്ഠപുരാതനമായ “മാനക്കേട്”പലസമൂഹങ്ങളിലും, ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുകയും രോഗത്തിന്റെ ചികിത്സസന്നദ്ധമായി . എന്നാൽ ഡോപ്സോണിനെചെറുത്ത്നില്ക്കാൻ കഴിവുള്ള അണുജനുസ്സ് പിൽക്കാലത്ത് ഉത്ഭവിക്കുകയും ആ മരുന്നിന്റെഅമിത ഉപയോഗം മൂലം വ്യാപകമാവുകയും ചെയ്തു . 1980 -കളിൽ "വിവിധൗഷധ ചികിത്സ " നിലവിൽവന്നതോടെയാണ് ഈ രോഗത്തിന്റെ തിരിച്ചറിവും ,ചികിത്സയും കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായത് .

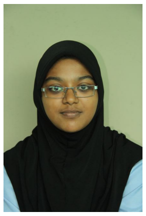

Hanan Hamza
Grade 10

കുഷ്ഠരോഗത്തിന് ചികിത്സയുണ്ടെങ്കിലും അത് ബാധിക്കുക എന്നത് തികച്ചും ഭയാനകം തന്നെയാണ് . ഇത്തരത്തിലൊരു രോഗം നമുക്ക് കഴിവതും ഒഴിവാക്കണം .എന്നതിൽ ഒരു സംശയവും വേണ്ട. ഈ രോഗത്തിന്റെ ദൂഷ്യവശങ്ങളെ പ്പറ്റി മനുഷ്യരെബോധിപ്പിക്കാൻ നമ്മൾ കഴിയുന്നത്ര ശ്രമിക്കണം . അവിടെയാണ് നമുടെ വിജയം .

We believe what we tell ourselves. So tell ourselves- everything will work out, things will get better, you are worthy of great things and the best is yet to come.

The most important key to success is positive thinking. With this key, we can easily unlock the doors of success, better relationships, good health, and enjoy happiness, satisfaction and inner peace. This key also helps in the daily affairs of life, making everything flow more smoothly, and with less friction. A positive attitude makes life look brighter and promising. Above all, positive attitude is contagious; it spreads from person to person.

Being parents or facilitators, we shape the future generations, we mould the future educationists, politicians, doctors, entrepreneurs etc. It is very important that we keep a positive thought within ourselves so that this contagious nature is spread through generations. Appreciate positive behavior in the classroom or at home so that they get motivated to do more. It is a common habit from the part of facilitators that they often project any negative behavior in the classroom with immediate consequence where as it takes time to appreciate the good behaviour. The impact is that the curious student mind understands that the best way to get noticed and become a hero or heroine is to do something not good. They mock at others who do everything good, disciplined and wait for long for a good word from others.

Teachers, won't it be good if you announce at the end of a session that today we learned this concept or we met all our objectives since you all were listening actively and I am so happy about it?

A teacher must always remember that his or her students have a spark of dignity in them. It may be manifest in some, and veiled in others but it does exist. Hence keep faith and refuse to be disturbed by what is essentially a superficial chaos.

Now come home, nobody notices until everything is smooth and good. When something goes wrong, it is pointed out immediately, then the blame game starts. Being reminded repeatedly, announced in front of everyone kids lose confidence and consider themselves good for nothing. How can we blame the children , what do you expect them to feel- when they hear about their positives rarely but about negatives many times a day? Our children are precious, we want them to grow up to responsible, Socially committed, successful personalities. For that we need to motivate them to think out of the box and act according to the situations. Skills nurture better only in a confident mind.

Parents, will it be encouraging if you tell your family at dinner time that you are happy and relaxed tonight as things went smooth today?

Be the change that you want to see in others. Until the words are supported by an example they have no value. If a mother wants her child to have undivided attention, she must exercise complete self-control so that she remains undisturbed under all circumstances. If father wants the child to be truthful, he must never lie. If you concentrate more in giving than taking, your children will also find the joy of giving. Thus fill yourself with positive energy, spread the smile and kindness and help make this planet a better place to live.

The generations have changed, but the values did not. It is all there within each individual, only the ways of expressing it have changed. Give young minds a chance to express it in their own way, accept them as they are. Be positive.

Shyny Hamza

Assessment co-ordinator

THE ROBOTIC WORLD

DONE BY: - Affrin, Sama, Neha, Saffana

It is 4000 AD and the world has changed upside down. No trees, no rivers and no animals. Sam and Alex are the only one who is worried about this situation. Now there are no rivers or trees. They could not go hiking too.

Sam and Alex pressed the button which was on their suitcase which turned into a big house with an indoor pool. Robonix, Mopplex, Cleanix, Transformix and the house market were controlled by the robots which were turned on. Sam and Alex turned on the computer to play a video game called 'Hide and Seek' in which they had to continuously click the space bar and the mouse. When Sam accidentally clicked the mouse real hard, the mouse and the computer got damaged.

Sam and Alex got very bored as they had to sit for hours and hours. At that time Alex told Sam to think what they did in their childhood when they were small…they thought long and hard. Suddenly Sam yelled,"Aha…we used to go for adventures." They yelled, "Robotics, Moppix and Cleanix! Take care of this computer." Robotics replied,"Sure." Sam and Alex were relaxed by that reply. The vaccumix read their favourite bedtime story for them.

The next day Sam and Alex woke up choking on smoke…they found that it was from the computer. They got angry and sat on the couch till his anger go. At that time Alex heard a voice…He said," Let's follow the voice, it will be like an adventure." Alex said," of course, it is like a mystery. Mysteries are OK." Sam said," Hmm… let's try then."

After following the voice for a long time, they saw an abandoned dome shaped building in the woods. They got inside and came back home with real tree seeds. Sam wondered," That science lab made me know that how important it is to walk… I must plant these." He planted it and after a couple of months Sam and Alex grew many trees that made the people come out of their house, stop using robots and eat fresh fruits..!

At a loss of words,

Leaning on to the backrest,
Staring up at the ceiling in disgust,

I am
At a loss of words.
I cannot think,
What to write with ink,
I am
At a loss of words.

I think of those,
Who write loads,

Why am I
At a loss of words.

Every eye blinks,
But my pen thinks,

Why am I
At a loss of words.

Well,
As the question was aroused,
It shall as well be doused.
It is because…..
I was dreaming!

Sri Aashrita . B
Grade IX

എന്റെ ഭ്രാന്തൻ കുട്ടി

ഏതൊരു കുട്ടിയിലും തുറന്നുവച്ച ഒരു ചെറിയ കിളിവാതിൽ ഉണ്ട്. അത് കണ്ടെത്താനും അതിലൂടെ അവരുടെ മനസ്സിലേക്ക് എത്തിനോക്കുവാനും കഴിയുന്ന ഒരദ്ധ്യാപകന് മാത്രമേ കുട്ടികളിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ സാധിക്കൂ. മൂന്നു കാരണങ്ങൾ കൊണ്ട് കായികാദ്ധ്യാപകർക്ക് കുട്ടികളിൽ കൂടുതൽ സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ കഴിയും. കുട്ടികളുടെ ശൈവപ്രകൃതത്തിൽ കളിയാണ് കാര്യം. കളികളിൽ ഏർപ്പെടുമ്പോഴാണ് അവരുടെ സ്വഭാവവും വ്യക്തിത്വവും ഭയപ്പാടുകളും ശക്തികളും ദൗർബല്യങ്ങളും, അവർ അറിയാതെ തന്നെ കൂടുതൽ പുറത്തുവരുന്നത്.ഭക്ഷണം പോലെ സമ്മാനങ്ങൾ പോലെ ഒരു പക്ഷെ അതിനെക്കാൾ ഉപരിയായി കുട്ടികളിൽ ഉപയോഗിക്കാവുന്ന റിവർഡിംഗ് സിസ്റ്റം ആണ് കളികൾ .

അദ്ധ്യാപകരെ സൃഷ്ട്ടിക്കുന്നത് കുട്ടികളാണ് . കേവലം ഒരു ബിരുദവും അല്പം പരിശീലനവും കുറെ അബദ്ധ ധാരണകളുമായി ഒരു സ്കൂളിൽ അല്ലെങ്കിൽ ക്ലാസ്സ്മുറിയിൽ എത്തിപ്പെടുന്ന ഒരു സാധാരണചെറുപ്പക്കാരനെ അല്ലെങ്കിൽ ചെറുപ്പക്കാരിയെ തന്റെ ഉള്ളിലുള്ള മാതൃത്വം പോലെ മനോഹരമായ ഗുരുത്വം എന്ന വികാരത്തെ തൊട്ടുണർത്തി ഒരു പരിണാമത്തിനു വിധേയമാക്കുന്നത് കുട്ടികളാണ് . പ്രത്യേകിച്ചും ക്ലാസ്സ് മുറികൾക്ക് ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയാത്ത ,അധ്യാപകന്റെ നല്ല പുസ്തകത്തിൽ പേരില്ലാത്ത വിചിത്ര വൈഭവങ്ങളുടെ പ്രകടിത രൂപങ്ങളായ തെറിച്ച കുട്ടികൾ .അത്തരത്തിൽ ഒരു പെൺകുട്ടിയിൽ നിന്ന് എന്നെ ഒരധ്യാപികയാക്കിയ കാതറിന്റെ ഓർമകളാണ് ഞാൻ ഈ അനുഭവക്കുറിപ്പിൽ പങ്കു വയ്ക്കുന്നത് .

അധ്യാപന ജോലിയിൽ ഞാൻ പ്രവേശിച്ച ആദ്യ വർഷം . ഒരു പതിവുപോലെ ഒപ്പിടാൻ ഓഫീസിലേക്ക് തിരക്കിട്ടുപോകുമ്പോഴാണ് 3 A യിൽ നിന്നും മീന ടീച്ചറിന്റെ ശകാരവർഷം കേൾക്കുന്നത് . എന്താണെന്നു തിരക്കിയപ്പോൾ കാതറിൻ ഒരു കുറ്റവാളിയെ പോലെ ചുമരിനോട് ചേർന്ന് നിൽക്കുന്നു .

എന്റെ പൂർവകാല അനുഭവങ്ങളിലെ ഏറ്റവും വേദനിപ്പിക്കുന്ന വാളിനേക്കാൾ മൂർച്ചയുള്ള ഒരു മുറിവിന്റെ ഓർമ . അങ്ങനെയാണ് ഞാൻ കാതറിന്റെ മനസ്സ് വായിക്കാൻ തയ്യാറായത് . അവളുടെ മാതാപിതാക്കൾ അവളെ മാത്രം തനിച്ചാക്കിയാണ് വിദേശത്തേക്ക് പോയത് . മറ്റ് രണ്ട് കുട്ടികളെയും കൂടെ കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ കാതറിന്റെ ബാല്യം മാത്രം അവർ എന്തിന് അനാഥമാക്കി എന്ന് എനിക്കിപ്പോഴും അറിയില്ല . അവളോട് മാതാപിതാക്കളെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചാൽ അത് അവളെ മുറിപ്പെടുത്തുമോ എന്ന് ഞാൻ ഭയന്നു. അങ്ങനെ ഞാൻ കാതറിന്റെ ഉറ്റ സുഹൃത്തായി മാറി . ഇതിനിടെ എന്റെ ഗുരുത്വത്തെ മാറ്റി മറിച്ചുക്കൊണ്ട് ആ സംഭവം ഉണ്ടായത് . എല്ലായിടത്തും കാതറിന്റെ പോരായ്മകൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ചർച്ച നടക്കുന്നു . സഹികെട്ട് ഞാൻ അവരെ എതിർക്കുകയും കാതറിന് വേണ്ടി വാദിക്കുകയും ചെയ്തു ,. അങ്ങനെ അവളെ നന്നാക്കുക എന്ന ഒറ്റ ലക്ഷ്യം മാത്രമായി എനിക്ക് .

അവളോടുള്ള സൗഹൃദത്തിലൂടെയുള്ള വിശ്വാസം മാത്രമായിരുന്നു എന്റെ കരുത്ത് .

ഞാൻ വിവരങ്ങൾ കാതറിനെ ധരിപ്പിച്ചു . തികഞ്ഞ പക്വതയോടെ അവൾ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ എന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുകയും ആകാംക്ഷസൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു . കണക്ക് ഒഴികെ എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും നല്ല മാർക്ക് വാങ്ങാം എന്നതായിരുന്നു വാഗ്ദാനം . കണക്കു ടീച്ചർ എന്നെ വല്ലാതെ കളിയാക്കും വേദനിപ്പിക്കും ,എനിക്കവരെ ഇഷ്ടമല്ല എന്നതൊക്കയായിരുന്നു അവളുടെ അവളുടെ സത്യസന്ധമായ മറുപടി

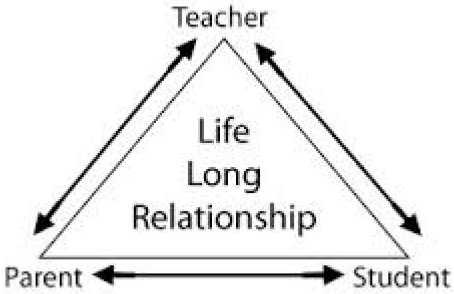

അവൾ ഇങ്ങനെ ഒക്കെ ആവാൻ കാരണം ആ മാതാപിതാക്കളാണ് . വർഷാവർഷം മുടങ്ങാതെ അയക്കാറുള്ള ഗിഫ്റ്റുകൾ മാത്രമാണ് മാതാപിതാക്കളുടെ സ്നേഹം . ഇതിനെല്ലാമിടയിൽ ഞാൻ അവൾക്കു പ്രചോദനവും സ്നേഹവും നൽകികൊണ്ടിരുന്നു . അങ്ങനെ ഞാൻ കാത്തിരുന്ന ദിവസങ്ങൾ വന്നെത്തി , പരീക്ഷാദിനങ്ങൾ . ഓരോ ദിവസം തിരിച്ചു വരുമ്പോഴും അവളുടെ മുഖത്തെ ഭാവം ഞാൻ വായിച്ചെടുത്തു , അങ്ങനെ റിസൾട്ട് വന്നു . റിസൾട്ട് വന്നപ്പോൾ എന്റെ കപ്പൽ അത്ഭുതതീരത്തേക്ക് വന്നണയുക തന്നെ ചെയ്തു . അവൾക്ക് ലഭിച്ച മാർക്ക് ഏവരെയും അമ്പരപ്പെടുത്തി .

എനിക്ക് പിന്നെ അധിക കാലം ആ സ്കൂളിൽ തുടരാൻ കഴിഞ്ഞില്ല . കുറച്ചു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം വീണ്ടും ഞാൻ അവളെ കാണാനിടയായി . എന്നെ കണ്ടതും സ്നേഹഭാവവുമായി അവൾ ഓടി വന്നു . എന്റെ കണ്ണുകൾ ഞാൻ അറിയാതെ നനഞ്ഞു . ഞാൻ ഒരു അദ്ധ്യാപിക യായിരിക്കുന്നു എന്ന എന്റെ തിരിച്ചറിവിന്റെ സാഫല്യത്തിൽ ഞാൻ എല്ലാം മറന്നു നിന്ന്. മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചുള്ള മനുഷ്യന്റെ അറിവ് എപ്പോഴും പരിമിതമാണ് . ആരെയും കണ്ണടച്ചു തള്ളി കളയരുത് ,ആരിലും ഉള്ള നന്മ നിഷേധിക്കരുത് എന്നും കാതറിൻ എന്നെ പഠിപ്പിച്ചു . ഇപ്പോൾ എന്റെ കാതറിൻ എവിടെയാണെന്ന് എനിക്കറിയില്ല . ഇപ്പോഴും എന്റെ മനസ്സിൽ അവൾ ഉണ്ട് . എന്നെങ്കിലും കണ്ടുമുട്ടുമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ ....

റീന ജോസഫ് (P E FACILITATOR)

Musthafa P
(Grade 10)

Women's rights and safety in India

Gender inequality is one among the most prominent problems in today's society. People talk about how women are suppressed in society and how they are deprived of their rights. A common argument against women is that when God created men and women, he gave them equal duties to carry out. Men were supposed to go in search of work to fed the family and women were supposed to take care of the household duties. The duties were divided equally among men and women. People against women's rights also argue that despite this, women keep demanding for more. But what they have to understand is that all that was possible in the past. The past is in the past. We have to develop ourselves according to the era we live in. We live in a modern world with the new technology and new beliefs in the society.

Different countries have already provided women with rights they deserve because they understood the importance of it in today's society. In our country, India, a very small number of cities have seen such development. In developed areas of the country, women are provided with the rights they deserve.

In rural areas of the country, women are denied even their basic rights. Some are not even allowed to step out of their houses. Why take rural areas? In the most prominent cities and towns of our country itself, women are helpless and have no choice but to stay in their houses. Everywhere we look in news papers, on television, on social Medias all we hear is how this women were sexually harassed, how that women was killed by her husband, how another lady was subjected to abuse by her in-laws because of less dowry. People turn a blind eye to all of this and then preach about women's safety and rights. If the public itself is like this, then how can we expect the government to take action?

March 8 is celebrated as women's day. That day all of the people preach about women and safety rights they deserve. But it is only for that one day that we see any kind of genuine work done. We must understand the importance of it and work hard to create a change in the society.

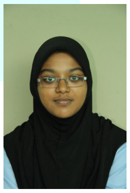

Hanan hamza
Grade 10

A NIGHT TO THE PAST

THEME: the fading night

The yellow street lamp flickered from above. Once, twice and then it dies. Aiden sighs, fumbling through his pocket to find a flashlight. The streetlamp had abandoned him as well. A glimmer of hope;once or twice and then nothing but desperation. His heart fell as he realized his search was futile. He walks a little to the left, to get off the road and then slowly lean onto the sidewall. He crouches low and leans his head against the coldness. Anywhere he turned coldness engulfed him. A lone tear rolls down his cheek s he screws his eyes shut and plead; to everyone and no one n particular. "This is heartbreak!" he thought. It's not something you can move on from as if it never happened. It's one of those things that tend to grow on you. He looks up from his misery when he hears the pitter patter of footsteps. He doesn't move.

He is lost in his thoughts again. A screech of brakes and an ears piffling shriek snaps him out of his reverie. Only for him to see it unfold in front of his eyes as he watched from the sidelines helpless to do nothing but watch. Only this time, there was no cotton candy in his hands. No one to blame his loss on. This time the moving continental GT crashes into an idle Toyota. Before is mind could register what was happening, his feet carried him to wreckage. He snoops around and finds a passed out diver slumped forward onto the steering wheel. He was bleeding from a scratch on his forehead. Aiden helps the man out. He reeks of alcohol. Explains the incident! Aiden amused. He sits the person down and calls 911. Then he decides to check for bodies in the other car. He sees its empty. Guess they were luck! Aiden thinks. If only luck had played its part where he was concerned, he wouldn't

At first he was in denial. He couldn't bring himself to accept the fact that they were just…gone! Then came the tears. All day and all night he curled up in his bed wrapped into the comforter and biting into the pillow. The sorrow turned to anger. He lashed out at anyone and everyone. He loathed the sympathetic looks and the useless 'sorrys that sympathizers showed upon him.

He hated being alone and hated it when people thought what he lost could be replaced. Finally came the acceptance after his father had enough of his moping around and decides to hammer some sense into his son's thick skull "Moping around and lashing out at everyone will not bring them back!" Aiden senior shouts at his only son. "Going back to normal and pretending that I'm okay isn't going to bring them back ether!"Aiden junior shouts at his father. How could his father talk like it was just a broken toy he was crying over? His father calmed down a bit at that and huffed out a breath."Son, they're gone. You might not find love again or you might. But right now you need to accept that..They're not there anymore. They're not going to greet you when you get back home or surprise you with family camp out when you're stressed. But believe me when I say this son, it gets better; I promise" the father says this much and turn to leave the room."Why didn't he take me dad?"Aiden whispers. The father's hands hover on the doorknob. "Who, son?" his father asks without turning around."Big man upstairs. Why didn't he take me instead?" he whispers again and the father sighs. He turns the doorknob and walk out of the door. The sonslides down the bed and stare up at the ceiling which donned T-Rex glow-in-the-dark stickers belongings of his late son. Adam. Late. "Thats what they are now!" he thought bitterly. Nothing but late corpses with names. No more flesh and blood. She isn't going to blush anymore. I cannot hide my fears in her anymore. He doesn't understand why people are afraid of death! It's being left behind heal a broken heart that people should be wary of. After all, people are biased.

The golden pink rays of the sun that were peeking out from behind the gloomy clouds brings Aiden back to the present. People pass by, not sparing him a glance, taking him for a homeless. And how close to the truth they are!" he wonders. The few who bother to stop and glance at the scene and are devastated for the loss of such an expensive car. "Such a waste" the latest jogger shakes his head and continues on his way. Aiden gets up finally and brush the dust off from his pants. Then mindlessly crosses the road only to started by the sudden blaring of horn. It nears and surreally experiences it; the pain but it is distant and somewhat blurred along the lines. Is head fall back and eve with his eyes open, he saw what he wanted to see. Some say that their life flashes before their eyes during near death experiences. It was true for him as well, in a way! He saw them and before he closed his eyes for the last time and took his final breath, he sees it. A fading light….and then nothing!

Asheeka KMT
Grade IX

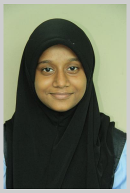

Aysha M (Grade 6)

Nandana K.V
(Grade 10)

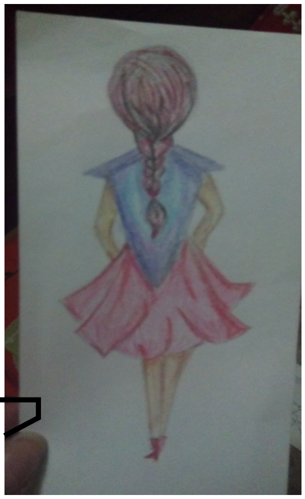

कविता

हर विद्यार्थी परेशान है

हर विद्यार्थी परेशान है , ...
कभी अंग्रेजी के गोल से,
और उनके कड़क बोल से
कभी वव्वल के चक्कर,
कभी टेन्स के चक्कर में
हर विद्यार्थी परेशान है

कभी गणित के गोल से
कभी x, y के पीछे
कभी गणित के प्रोबलमस से ((x+a)+(x+b)) = ?.?
हर विद्यार्थी परेशान है (x+2(z+b) + ab+?

कहता है कि, 'बच्चों को प्रोबलमस नहीं है |
पर गणित में प्रोबलमस ही है
हर विद्यार्थी परेशान है |

इतिहास की आप बीती से
हिंदी भाषा लिपि से
जीव विज्ञान के रीड से
कंप्यूटर के स्पीड से
भूगोल के दक्षिण-उत्तर से
रसायन ज्ञान के प्रश्नोत्तर से
हर विद्यार्थी परेशान है |

कभी रसायन के केमिकल से
परीक्षा के पास फेल से
स्कूल के टीचर से
माता-पिता के लेक्चर से
पुराने अभी भेता से
उपदेशों के ज्ञान से
हर विद्यार्थी परेशान है |

पर जब क्लास में टीचर आते ही
मुस्कुराकर विवरण करते ही,
बार-बार मुझसे प्रश्न पूछकर !
मुझे पढ़ने को मजबूर करती है |
पढ़ाती है थक होते हुए भी |
परेशान होती हूँ मैं,'
पर एक दिन आता, है जब
ये सब परेशानियां दूर हो जाते है
सब ज्ञान मेरे वश में होते है
तब मैं सोचती हूँ,
यह परेशान मीठे फल मिलने केलिए |
हर विद्यार्थी परेशान है |

विद्यार्थियों केलिए
शांति राज

I write because it hurts.
because I need it to hurt.
because it hurts in
the most beautiful way possible.
because it hurts like you.

God says 'o son of Adam,
if you have never felt pain
or experienced problems,
then how would you know that Iam the comforter?
if you have never been broken,
then how would you know that I am the healer?
if your life was perfect,
then why would you need me?'

O humankind,
your injustice is against your own souls. …………..Fathima K.P
Grade X

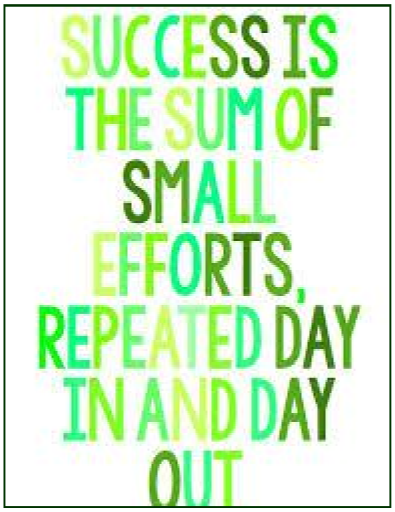

Nandana K.V
Grade X

Silvermount Achievers 2016—2017

NSO winners 206—2017

IMO winners 2016—2017

IEO winners 2016—2017

KHELO India Swimming champions

PHOTO GALLERY

Silvermount International school
Silver Hills,Kakkooth,Perinthalmanna - 679322, Malappuram Dt, Kerala, India
Phone-04933 314 222 , 9526 314 222 www.silvermountschool.com
KG 2B
IMAX

Silvermount International school
Silver Hills,Kakkooth,Perinthalmanna - 679322, Malappuram Dt, Kerala, India
Phone-04933 314 222 , 9526 314 222 www.silvermountschool.com
GRADE 1A
IMAX

IMAX
Silvermount International school
Silver Hills,Kakkooth,Perinthalmanna - 679322, Malappuram Dt, Kerala, India
Phone-04933 314 222 , 9526 314 222 www.silvermountschool.com
Grade-1

IMAX
Silvermount International school
Silver Hills,Kakkooth,Perinthalmanna - 679322, Malappuram Dt, Kerala, India
Phone-04933 314 222 , 9526 314 222 www.silvermountschool.com
Grade-1

Silvermount International school
Silver Hills,Kakkooth,Perinthalmanna - 679322, Malappuram Dt, Kerala, India
Phone-04933 314 222 , 9526 314 222 www.silvermountschool.com
GRADE 2

Silvermount International school
Silver Hills,Kakkooth,Perinthalmanna - 679322, Malappuram Dt, Kerala, India
Phone-04933 314 222 , 9526 314 222 www.silvermountschool.com
GRADE 3A

Silvermount International school
Silver Hills,Kakkooth,Perinthalmanna - 679322, Malappuram Dt, Kerala, India
Phone-04933 314 222 , 9526 314 222 www.silvermountschool.com
GRADE 3B

Silvermount International school
Silver Hills,Kakkooth,Perinthalmanna - 679322, Malappuram Dt, Kerala, India
Phone-04933 314 222 , 9526 314 222 www.silvermountschool.com
GRADE 4

IMAX
Silvermount International school
Silver Hills,Kakkooth,Perinthalmanna - 679322, Malappuram Dt, Kerala, India
Phone-04933 314 222 , 9526 314 222 www.silvermountschool.com
GRADE 5
SILVERMOUNT INTERNATIONAL SCHOOL
Aspire... Achieve... Advance...
Silver Hills, Perinthalmanna, Ph: 0493 314222, Mob: 9526314222

IMAX
Silvermount International school
Silver Hills,Kakkooth,Perinthalmanna - 679322, Malappuram Dt, Kerala, India
Phone-04933 314 222 , 9526 314 222 www.silvermountschool.com
GRADE 6
SILVERMOUNT INTERNATIONAL SCHOOL
Aspire... Achieve... Advance...
Silver Hills, Perinthalmanna, Ph: 0493 314222, Mob: 9526314222

Silvermount International school
Silver Hills,Kakkooth,Perinthalmanna - 679322, Malappuram Dt, Kerala, India
Phone-04933 314 222 , 9526 314 222 www.silvermountschool.com
GRADE 7
IMAX

Silvermount International school
Silver Hills,Kakkooth,Perinthalmanna - 679322, Malappuram Dt, Kerala, India
Phone-04933 314 222 , 9526 314 222 www.silvermountschool.com
GRADE 8
IMAX

Silvermount International school
Silver Hills,Kakkooth,Perinthalmanna - 679322, Malappuram Dt, Kerala, India
Phone-04933 314 222 , 9526 314 222 www.silvermountschool.com
GRADE 9

Silvermount International school
Silver Hills,Kakkooth,Perinthalmanna - 679322, Malappuram Dt, Kerala, India
Phone-04933 314 222 , 9526 314 222 www.silvermountschool.com
GRADE 10

ഉപസംഹാരം

അകൈതവമായ നന്ദി സ്മരണകളോടെ ഈ എളിയ സംരംഭത്തിന്
അവസാനം കുറിക്കട്ടെ ....
കൃതജ്ഞത അറിയിക്കാൻ വാക്കുകൾക്കാവിലെന്നും
അപൂർണമാണന്നുമറിയാം ....
എങ്കിലും "സിൽവർഗസറ്റിന്റെ " രണ്ടാംഭാഗം പൂർത്തീകരിക്കാൻ
നിർദേശങ്ങളും സ്നേഹോപദേശങ്ങളുമായി വഴി നടത്തിയ പ്രിൻസിപൽ
ജോസഫ് മറ്റത്തിൽ , ഇതിനോടൊപ്പം എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്ന
സഹപ്രവർത്തകർക്കും മനസ്സിൽ തട്ടിയ നന്ദികുറിക്കുകയാണ് .
നാംജീവിച്ച കാലത്തിന്റെവേദനകൾ ....
നാം ആഗ്രഹിച്ച ജീവിതങ്ങൾ ....
നമ്മുടെ ഇരമ്പികയറിവരുന്ന ഓർമകൾ ....
പങ്കുചേരലുകൾ
ഇവയെല്ലാം ഒരു ജീവിതഗാഥപോലെ
അടയാളപ്പെടുത്തലാണ് . അത്തരം ഓർമയുടെ ഞരമ്പുകൾ
സിൽവർഗസറ്റിലൂടെ വായിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയുമെന്ന പ്രത്യാശയോടെ

\- ---------- ശ്രീജ .വിഎ
(മലയാളം അദ്ധ്യാപിക)

People Behind Silver Gazette

Chief Editor Mr. JOSEPH MATTATHIL(PRINCIPAL)
Staff Editor Mr.Hameed
Sub Editors Mrs. Sreeja & Mrs. Retna Priya
Student Editors **Fathima** Safa, Assiya Chirayath

Proof Reading
AYSHA MOIDUTTY(ENGLISH)
SHANTHI HINDI)
SREEJA (MALAYALAM)
RETNAPRIYA(MALAYALAM)

r

Page Lay out. Mrs. Anila
Cover page VISHNU PRASAD